

Sygnatura akt II AKa 257/15 **Wyrok po sprostowaniu postanowieniem**

z dnia 23 listopad 2015 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Stanisław Rączkowski (spr.)

Sędziowie: SA Andrzej Krawiec

SO del. do SA Piotr Kaczmarek

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 roku

sprawy **M. J. (1)**

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k.

A. K. (1)

oskarżonego z art. 296a § 1 kk i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11 § 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k., art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w związku z 11§ 2 k.k.

D. M. (1)

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k.

M. M. (1)

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k.

J. O. (1)

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k.

M. P. (1)

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k., art. 296a § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k.

P. R. (1)

oskarżonego z art. 296a § 1 kk, art. 296a § 1 kk, art. 296a § 1 kk, art. 296a § 1 kk

M. S. (1)

oskarżonego z art. 296a § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora w stosunku do oskarżonych M. J. (1), A. K. (1), D. M. (1), M. M. (1), M. P. (1), P. R. (1) i M. S. (1) oraz apelacji oskarżonych A. K. (1), J. O. (1) i P. R. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 28 listopada 2014 roku, sygn. akt III K 163/11

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. K. (1) w ten sposób, że:

1. za podstawę wymiaru kary za przestępstwo opisane w punkcie VII części rozstrzygającej przyjmuje art. 296a§1k.k. w zw. z art. 60§3k.k. i art. 60§6 pkt 4k.k. oraz art. 33§1i §3k.k. i wymierza mu za to przestępstwo 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka,

2. stwierdza, iż straciła moc kara łączna orzeczona w punkcie VIII części rozstrzygającej,

3. na podstawie art. 85§1k.k., art. 86§1i2k.k. wymierza oskarżonemu karę łączną 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 100 zł.;

II. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. K. (1) oraz utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: P. R. (1), J. O. (1), M. P. (1), D. M. (1), M. M. (1), M. S. (1) i M. J. (1);

III. zasądza od oskarżonych: P. R. (1), A. K. (1) i J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 2,50zł (dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w związku z apelacjami wniesionymi przez tych oskarżonych, zaś wydatki poniesione w związku z apelacjami prokuratora zalicza na rachunek Skarbu Państwa, a nadto wymierza oskarżonym opłatę:

- P. R. – 2180 zł za drugą instancję,

- A. K. – 1180 zł za obie instancje,

- J. O. – 2180 zł za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu oskarżył :

1. P. R. (1)

I. w okresie od czerwca do lipca 2006 r. we W., pełniąc obowiązki dyrektora (...) w (...) S.A. z siedzibą we W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), członkiem Zarządu tej spółki, przyjął od M. J. (1) i M. S. (1) obietnicę korzyści majątkowej w wysokości 3-4% wartości kontraktu, co stanowiło kwotę nie mniejszą niż 400.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną dla firmy (...) z siedzibą w Ś., będącej dilerem firmy (...), a polegające na udzieleniu informacji niezbędnych do opracowania najkorzystniejszej oferty oraz zapewnieniu podjęcia innych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 nowych samochodów na łączną kwotę 12.000.000 zł,

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k.

II. w okresie od czerwca do jesieni 2006 r. we W., pełniąc obowiązki dyrektora (...), a następnie dyrektora Pionu Organizacji i (...) w (...) S.A. z siedzibą we W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), członkiem Zarządu tejże spółki, przyjął od nieustalonej osoby obietnicę korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...) z W., będącej dilerem firmy (...), a polegające na zapewnieniu przedsięwzięcia niezbędnych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 samochodów na łączną kwotę około 12.000.000 zł i doprowadzenia do podpisania kontraktu na dostawę samochodów marki F.,

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k.

III. w okresie między lipcem a grudniem 2006 r. we W., pełniąc obowiązki dyrektora (...), a następnie dyrektora Pionu Organizacji i (...) w (...) S.A. z siedzibą we W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), członkiem Zarządu tejże spółki, przyjął od J. O. (1) korzyść majątkową w kwocie 30.000 zł w zamian niedopełnienie ciążących na nim obowiązków mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną, a polegające na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, co skutkowało zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy na remont i modernizację budynku (...) w L. o wartości 1.040.000 zł z firmą (...), a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tejże umowy zezwalającej na wykonanie przez zleceniobiorcę robót budowlanych przy użyciu podwykonawcy - firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., a także na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...),

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k.

IV. w listopadzie 2006 r. we W., pełniąc obowiązki dyrektora Pionu Organizacji i (...) w (...) S.A. z siedzibą we W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), członkiem Zarządu tejże spółki, przyjął od nieustalonej osoby obietnicę korzyści majątkowej w kwocie 1.000.000 euro w zamian za nadużycie swoich uprawnień mogące wyrządzić spółce szkodę majątkową i stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...) (...) Ltd. z siedzibą w K. w Słowenii, a polegające na zapewnieniu przedsięwzięcia niezbędnych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na system (...)

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k.

2. A. K. (1)

V. w okresie od maja do lipca 2006 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W. i mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął od M. J. (1) i M. S. (1) obietnicę korzyści majątkowej w wysokości 3-4% wartości kontraktu, co stanowiło kwotę nie mniejszą niż 400.000 zł, w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...) z siedzibą w Ś., będącej dilerem firmy (...), a polegające na udzieleniu informacji niezbędnych do opracowania najkorzystniejszej oferty oraz zapewnieniu podjęcia innych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 nowych samochodów na łączną kwotę 12.000.000 zł,

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VI. w okresie od maja do jesieni 2006 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął od nieustalonej osoby obietnicę korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...) z W., będącej dilerem firmy (...), a polegające na

zapewnieniu przedsięwzięcia niezbędnych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 samochodów na łączną kwotę około 12.000.000 zł i doprowadzenia do podpisania kontraktu na dostawę samochodów marki F.,

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VII. w okresie od maja do jesieni 2006 r. we W., będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął za pośrednictwem T. K. (1) od M. P. (1), właściciela (...) sp. z o.o., będącego dilerem firmy (...), obietnicę korzyści majątkowej w kwocie 60.000 zł, mającą stanowić upust przy zakupie samochodu marki N. (...) bądź nieodpłatnego przekazania używanego pojazdu tej marki o podanej wartości oraz przyjął korzyść majątkową w postaci nieodpłatnego wypożyczenia samochodu terenowego marki L. (...) na okres urlopu wypoczynkowego w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień, mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową stanowiącą niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...), a polegające na zapewnieniu przedsięwzięcia niezbędnych działań gwarantujących tejże firmie wygranie przetargu i podpisanie kontraktu na dostawę samochodów marki N. w związku z organizowanym przez (...) S.A. przetargiem na zakup ok. 300 samochodów o łącznej wartości nie mniejszej niż 12.000.000 zł

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VIII. jesienią 2006 r. we W., będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął za pośrednictwem T. K. (1) korzyść majątkową w postaci telewizora (...) wartości 4.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i zachowanie mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową oraz stanowiącą niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., polegające na wyborze tej firmy na dostawcę wideoprojektora i na podpisaniu zamówienia na zakup od tej firmy wymienionego sprzętu,

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IX. w okresie między lipcem a grudniem 2006 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął od J. O. (1) korzyść majątkową w kwocie 30.000 zł w zamian za niedopełnienie ciężących na nim uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową, a polegające na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków oraz podjęciu niedopuszczalnych czynności preferencyjnych skutkujących zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy na remont i modernizację budynku (...) w L. o wartości 1.040.000 zł z firmą (...), a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tejże umowy, zezwalającej na wykonanie przez zleceniobiorcę robót budowlanych przy użyciu podwykonawcy - firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., a także na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...),

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

X. na przełomie listopada i grudnia 2006 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął od nieustalonej osoby obietnicę korzyści majątkowej w kwocie 1.000.000 euro do podziału między niego i P. R. (1) w zamian za nadużycie swoich uprawnień, mogące wyrządzić spółce szkodę majątkową i stanowiącą niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...) z siedzibą w Słowenii, a polegające na zapewnieniu przedsięwzięcia niezbędnych działań gwarantujących tejże firmie wygranie w trakcie przeprowadzanego przez (...) S.A. przetargu na system (...),

- tj. o czyn z art. 296a § 1 k.k. i art. 585 § 1 k.s.h. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

3. **J. O. (1)**

XI. w okresie od lipca do grudnia 2006 r. we W., udzielił Wiceprezesowi Zarządu (...) S.A. A. K. (1) oraz dyrektorowi (...) tej spółki (...), korzyść majątkową w łącznej kwocie 30.000 zł w zamian za niedopełnienie udzielonych im uprawnień, mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową, a polegające na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków oraz podjęciu niedopuszczalnych czynności preferencyjnych skutkujących zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy nr (...) na remont i modernizację budynku (...) w L. o wartości 1.040.000 zł z firmą (...), a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tejże umowy zezwalającej na wykonanie przez zleceniobiorcę robót budowlanych przy użyciu podwykonawcy - firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., a także na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...),

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k.

XII. w październiku 2006 r. we W., będąc udziałowcem (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. T. (1) i A. C. (1), za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą we W., doprowadził tę spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wartości 220.000 zł w ten sposób, iż w związku z realizacją zawartej w dniu 8 września 2006 r. umowy nr (...) pomiędzy (...) S.A. a firmą Handlowo - Usługową (...), dotyczącej robót adaptacyjnych w budynku (...) przy ul. (...) - S. (...)8 w L., złożył w dniu 16 października 2006 r. za pośrednictwem A. C. (1) wnioski o wyrażenie zgody na podjęcie jako podwykonawcy firmy (...) sp. z o.o. oraz zmianę ujętego w projekcie budowlanym systemu urządzeń wentylacyjnych firmy (...) i klimatyzacyjnych firmy (...) na systemy firmy (...), a w związku ze zmianą dostawcy urządzeń klimatyzacyjnych, o wypłatę zaliczki w kwocie 220.000 zł, uzasadniając to rzekomą koniecznością dokonania przedpłaty w wysokości 75% wartości sprzętu, w wyniku czego doszło do podpisania w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...), wprowadzającego spółkę (...) jako podwykonawcę robót budowlanych i uwzględniającego wymienione wnioski, a następnie do wypłaty na podstawie dokumentu pro forma z dnia 31 października 2006 r. wskazanej kwoty, gdy faktycznie w krytycznym czasie potrzeba przedpłaty nie istniała, a uzyskane w ten sposób środki nie zamierzał przeznaczyć i nie przeznaczył zgodnie z celem, na jaki zostały one udzielone,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

4. **M. P. (1)**

XIII. w okresie od 2003 do 2006 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, będąc właścicielem przedsiębiorstwa (...), wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1), kierownikiem serwisu oraz B. H., kierownikiem sprzedaży w tej firmie, kilkakrotnie udzielił T. K. (1) pracownikowi (...) S.A., mającemu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej spółki, korzyści majątkowych w postaci wykonywania w firmie (...) usług bezpłatnego serwisowania i naprawy prywatnych samochodów do niego należących - N. (...) oraz N. (...) - o wartości łącznej tych usług nie mniejszej niż 12.000 zł oraz w postaci dwóch cyfrowych aparatów fotograficznych firmy (...) o numerach fabrycznych (...) i (...) w zamian za podejmowanie niedopuszczalnych czynności preferencyjnych na rzecz przedsiębiorstwa (...) w związku z zakupem przez spółkę (...) S.A. floty samochodowej, co mogło wyrządzić szkodę w mieniu spółki (...) S.A., stanowiąc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIV. w 2006 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, będąc właścicielem przedsiębiorstwa (...), za pośrednictwem T. K. (1) udzielił członkowi zarządu (...) S.A. A. K. (1), mającemu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej spółki, korzyści majątkowej w postaci nieodpłatnego użyczenia samochodu terenowego marki L. (...) na okres urlopu wypoczynkowego oraz obiecał

udzielić mu korzyść majątkową o wartości 60.000 zł w postaci upustu przy zakupie nowego samochodu marki N. (...) bądź nieodpłatnego przekazania używanego pojazdu tej marki o podanej wartości w zamian za podejmowanie niedopuszczalnych czynności preferencyjnych na rzecz przedsiębiorstwa (...) w związku z zakupem przez spółkę (...) S.A. floty samochodowej, co mogło wyrządzić szkodę w mieniu spółki (...) S.A., stanowiąc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. **D. M. (1)**

XV. w okresie od 2003 do 2006 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, zajmując się serwisem w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o., wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) - właścicielem tego przedsiębiorstwa, kilkakrotnie udzielił T. K. (1) - pracownikowi (...) S.A., mającemu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej spółki, korzyści majątkowej w postaci wykonywania w firmie (...) usług bezpłatnego serwisowania i naprawy prywatnych samochodów do niego należących - N. (...) oraz N. (...) - o wartości łącznej tych usług nie mniejszej niż 12.000 zł w zamian za podejmowanie niedopuszczalnych czynności preferencyjnych na rzecz przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w związku z zakupem przez spółkę (...) S.A. floty samochodowej, co mogło wyrządzić szkodę w mieniu spółki (...) S.A., stanowiąc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. **B. H.**

XVI. w okresie pomiędzy 2003 a 2006 rokiem we W., będąc kierownikiem sprzedaży w firmie (...) sp. z o.o., wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) - współwłaścicielem przedsiębiorstwa (...), udzielił T. K. (1) - pracownikowi (...) S.A., mającemu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej spółki, korzyści majątkowej w postaci dwóch cyfrowych aparatów fotograficznych firmy (...) o nr fabrycznych (...) i (...) w zamian za podejmowanie niedopuszczalnych czynności preferencyjnych na rzecz przedsiębiorstwa (...) w związku z zakupem przez spółkę (...) S.A. floty samochodowej, co mogło wyrządzić szkodę w mieniu spółki (...) S.A., stanowiąc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji,

- tj. o czyn art. 296a § 2 k.k.

7. **M. M. (1)**

XVII. w 2006 r. we W., będąc przedstawicielem firmy (...), wręczył korzyść majątkową w postaci komputera osobistego typu laptop o nr (...) oraz dwóch przenośnych odtwarzaczy DVD firmy (...) o nr fabrycznych (...) i (...), mającemu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki (...) S.A. - T. K. (1) w zamian za czyn nieuczciwej konkurencji, polegający na przekazywaniu danych o ofertach podmiotów biorących udział w przetargu na zakup floty samochodowej przez (...) S.A. oraz na jego finansową obsługę, a także innych informacji przetargu tego dotyczących, dla pozostałych uczestników tej procedury niedostępnych,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k.

8. **M. S. (1)**

XVIII. w okresie od maja do lipca 2006 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, trzykrotnie, wspólnie i w porozumieniu z M. J. (1), podając się za przedstawiciela firmy (...) z siedzibą w Ś., będącej dilerem firmy (...), obiecał udzielić Wiceprezesowi Zarządu (...) S.A. z siedzibą we W. A. K. (1) oraz dyrektorowi (...) P. R. (1), korzyść majątkową w wysokości 4% wartości kontraktu, co stanowiło kwotę nie mniejszą niż 400.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych im uprawnień, mogąc wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową oraz stanowiąc niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...), a polegając na udzieleniu informacji

niezbędnych do sporządzenia najkorzystniejszej oferty i zapewnieniu podjęcia innych działań gwarantujących tejże firmie wygranie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 nowych samochodów na łączną kwotę 12.000.000 zł,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

9. **M. J. (1)**

XIX. w okresie od maja do lipca 2006 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, trzykrotnie, występując jako przedstawiciel firmy (...) z siedzibą w Ś., będącej dilerem firmy (...), wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), obiecał udzielić Wiceprezesowi Zarządu (...) S.A. z siedzibą we W. A. K. (1) oraz dyrektorowi (...) tejże spółki - (...) korzyść majątkową w wysokości około 3-4% wartości kontraktu, co stanowiło kwotę nie mniejszą niż 400.000 zł w zamian za nadużycie udzielonych im uprawnień, mogąc wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową oraz stanowiące niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz firmy (...), a polegające na udzieleniu informacji niezbędnych do sporządzenia najkorzystniejszej oferty i zapewnieniu podjęcia innych działań gwarantujących wygranie tejże firmie organizowanego przez (...) S.A. przetargu na zakup około 300 nowych samochodów na łączną kwotę 12.000.000 zł,

- tj. o czyn z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

10. **A. C. (1)**

XX. w październiku 2006 r. we W., będąc właścicielem firmy handlowo - usługowej (...) z siedzibą we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. O. (1) i M. T. (1), współwłaścicielami (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą we W., doprowadził tę spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wartości 220.000 zł w ten sposób, iż w związku z realizacją zawartej w dniu 8 września 2006 r. umowy nr (...) pomiędzy (...) S.A. a jego firmą, dotyczącej robót adaptacyjnych w budynku (...) przy ul. (...) - S. (...) w L., złożył w dniu 16 października 2006 r. wnioski o wyrażenie zgody na podjęcie jako podwykonawcy (...) sp. z o.o. oraz na zmianę ujętego w projekcie budowlanym systemu urządzeń wentylacyjnych firmy (...) i klimatyzacyjnych firmy (...) na systemy firmy (...), a w związku ze zmianą dostawcy urządzeń klimatyzacyjnych o wypłatę zaliczki w kwocie 220.000 zł, uzasadniając to rzekomą koniecznością dokonania przedpłaty w wysokości 75% wartości sprzętu, w wyniku czego doszło do podpisania w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...), wprowadzającego spółkę (...) jako podwykonawcę robót budowlanych i uwzględniającego wymienione wnioski, a następnie do wypłaty na podstawie dokumentu pro forma z dnia 31 października 2006 r. wskazanej kwoty, gdy faktycznie w krytycznym czasie potrzeba przedpłaty nie istniała, a uzyskane w ten sposób środki nie zamierzał przeznaczyć i nie przeznaczył zgodnie z celem, na jaki zostały one udzielone, **- tj. o czyn z art. 286 §1 k.k.**

11. **M. T. (1)**

XXI. w październiku 2006r. we W., będąc prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. O. (1) i A. C. (1), za pomocą wprowadzenia w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą we W., doprowadził tę spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wartości 220.000 zł w ten sposób, iż w związku z realizacją zawartej w dniu 8 września 2006r. umowy nr (...) pomiędzy (...) S.A. a firmą Handlowo - Usługową (...), dotyczącej robót adaptacyjnych w budynku (...) przy ul. (...) - S. (...) (...) w L., złożył w dniu 16 października 2006 r. za pośrednictwem A. C. (1) wnioski o wyrażenie zgody na podjęcie jako podwykonawcy firmy (...) oraz zmianę ujętego w projekcie budowlanym systemu urządzeń wentylacyjnych firmy (...) i klimatyzacyjnych firmy (...) na systemy firmy (...), a w związku ze zmianą dostawcy urządzeń klimatyzacyjnych, o wypłatę zaliczki w kwocie 220.000 zł, uzasadniając to rzekomą koniecznością dokonania przedpłaty w wysokości 75 % wartości sprzętu, w wyniku czego doszło do podpisania w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) wprowadzającego spółkę (...) jako podwykonawcę robót budowlanych i uwzględniającego wymienione wnioski, a następnie do wypłaty na podstawie dokumentu pro forma z dnia 31 października 2006 r. wskazanej kwoty,

gdy faktycznie w krytycznym czasie potrzeba przedpłaty nie istniała, a uzyskane w ten sposób środki nie zamierzał przeznaczyć i nie przeznaczył zgodnie z celem, na jaki zostały one udzielone,

- tj. o czyn z art. 286 §1 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 28 listopada 2014 r. o sygn. akt III K 163/11

I. (...) R. od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach I, II i IV części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

II. oskarżonego P. R. (1) uznał za winnego tego, że w okresie między sierpniem a wrześniem 2006 r. we W., pełniąc obowiązki dyrektora (...), a następnie dyrektora Pionu Organizacji i (...) w (...) S.A. z siedzibą we W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), członkiem Zarządu tej spółki, przyjął od J. O. (1) korzyść majątkową w kwocie 30.000 zł w zamian za niedopełnienie ciążących na nim obowiązków mogących wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową, a polegających na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, co skutkowało zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy z firmą (...) A. C. (1) na III etap remontu i modernizacji budynku (...) w L., o wartości 1.040.000 zł, a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tej umowy zezwalającego na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...), tj. przestępstwa z art. 296a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 296a § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę **w ilości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) zł;**

III. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu P. R. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej pochodzącej z popełnienia przestępstwa, w związku ze skazaniem oskarżonego P. R. (1) za czyn opisany w pkt II części dyspozytywnej wyroku, przez uiszczenie kwoty 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych);

V. uniewinnił A. K. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach V, VI, VII i X części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

VI. oskarżonego A. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, eliminując z opisu to, iż jego zachowanie stanowiło niedopuszczalną czynność preferencyjną oraz przyjmując, że wyrządził firmie (...) S.A. szkodę majątkową, tj. przestępstwa z art. 296a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 296a § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę **w ilości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) zł;**

VII. oskarżonego A. K. (1) uznał za winnego tego, że w okresie między sierpniem a wrześniem 2006 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), będąc członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W., mając z tego tytułu istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki, przyjął od J. O. (1) korzyść majątkową w kwocie 30.000 zł w zamian za niedopełnienie ciążących na nim obowiązków mogących wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową, a polegających na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, co skutkowało zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy z firmą (...) A. C. (1) na III etap remontu i modernizacji budynku (...) w L., o wartości 1.040.000 zł, a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tej umowy zezwalającego na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...), tj. przestępstwa z art. 296a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 296a § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego)

roku pozbawienia wolności oraz grzywnę **w ilości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) zł;**

VIII. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył **oskarżonemu A. K. (1)** kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone w punktach VI i VII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu **karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) zł;**

IX. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu A. K. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

X. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej pochodzącej z popełnienia przestępstwa, w związku ze skazaniem oskarżonego A. K. (1) za czyny opisane w pkt VI i VII części dyspozytywnej wyroku, przez uiszczenie kwoty 19.000 zł (dziewiętnaście tysięcy złotych);

XI. oskarżonego J. O. (1) uznał za winnego tego, że w okresie między sierpniem a wrześniem 2006 r. we W., udzielił Wiceprezesowi Zarządu (...) S.A. A. K. (1) oraz dyrektorowi (...) tej spółki (...), korzyść majątkową w łącznej kwocie 30.000 zł w zamian za niedopełnienie udzielonych im uprawnień, mogące wyrządzić firmie (...) szkodę majątkową, a polegających na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, co skutkowało zawarciem w dniu 8 września 2006 r. umowy z firmą (...) A. C. (1) na III etap remontu i modernizacji budynku (...) w L., o wartości 1.040.000 zł, a następnie podpisaniem w dniu 27 października 2006 r. aneksu nr (...) do tej umowy zezwalającego na wypłatę zaliczki w wysokości 75% wartości urządzeń klimatyzacyjnych, tj. kwoty 220.000 zł oraz zgodę na zmianę przez wykonawcę zaprojektowanej wentylacji firmy (...) oraz systemu klimatyzacji marki T. na zamienniki firmy (...), tj. przestępstwa z art. 296a § 2 k.k. i za to na podstawie art. 296a § 2 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę **w ilości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) zł;**

XII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu J. O. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

XIII. u. (...) O. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XIV. u. (...) P. od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanego w punktach XIII i XIV części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XV. u. (...) M. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XVI. u. (...) H. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XVII. u. (...) M. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XVIII. u. (...) S. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XVIII części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XIX. u. (...) J. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XIX części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XX. u. (...) C. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XX części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XXI. u. (...) T. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa;

XXII. zasądził od oskarżonych P. R. (1), A. K. (1) i J. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa przypadające im koszty postępowania oraz wymierzył opłaty:

1) P. R. (1) w kwocie 2.180 zł,

2) A. K. (1) w kwocie 2.300 zł,

3) J. O. (1) w kwocie 2.180 zł.

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych zaskarżył prokurator w zakresie czynów opisanych w punktach : **I, V, VII, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII i XIX;**

1 w odniesieniu do **P. R. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynu opisanego w punkcie **I** części wstępnej wyroku,

2 w odniesieniu do **A. K. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynów opisanych w punkcie **V i VII** części wstępnej wyroku,

3 w odniesieniu do **M. P. (2)** w zakresie uniewinnienia go od czynów opisanych w punktach **XIII i XIV** części wstępnej wyroku,

4 w odniesieniu do **D. M. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynu opisanego w punkcie **XV** części wstępnej wyroku,

5 w odniesieniu do **M. M. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynu opisanego w punkcie **XVII** części wstępnej wyroku,

6 w odniesieniu do **M. S. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynu opisanego w punkcie **XVIII** części wstępnej wyroku,

7 w odniesieniu do **M. J. (1)** w zakresie uniewinnienia go od czynu opisanego w punkcie **XIX** części wstępnej wyroku.

Rzecznik oskarżenia publicznego zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia uniewinniającego oskarżonych A. K. (1), P. R. (1), M. P. (1), D. M. (1), M. M. (1), M. S. (1), M. J. (1) mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu wadliwych ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd I instancji, które to spowodowały, iż całokształt zgromadzonych i ujawnionych w niniejszej sprawie dowodów, nie pozwala przyjąć, iż oskarżeni popełnili zarzucane im przestępstwa a w szczególności na uznaniu za niewiarygodne i nie zweryfikowane innymi choćby pośrednimi dowodami wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) oraz częściowo zeznań T. K. (1) podczas gdy prawidłowa i całościowa ocena materiału dowodowego poparta zasadami doświadczenia życiowego nie powinna prowadzić do uznania ich winnych popełnienia zarzucanych im czynów.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

Wyrok zaskarżył oskarżony **P. R. (1)** w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punktach **II, III, IV i XXII** części dyspozytywnej. Zarzucił :

I. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia polegającą na:

1. naruszeniu przepisu art. 410 k.p.k. przez pominięcie przy ocenie dowodów umów o pracę z dnia 17 marca 2006 r. oraz z dnia 20 czerwca 2006 r. zawartych przez oskarżonego P. R. (1) z (...) S.A. w tym w szczególności przez nie ustalenie zakresu spoczywających na oskarżonym P. R. (1) obowiązków pracowniczych wynikających z rzeczonych umów o pracę, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że oskarżony P. R. (1) zaniechał wykonania ciężących na nim obowiązków, podczas gdy obowiązki których naruszanie zostało przypisane oskarżonemu, na oskarżonym w istocie nie spoczywały, tym samym nie mogły zostać naruszone przez oskarżonego P. R. (1);
2. naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. przez przekroczenie zasad prawidłowego rozumowania, a także wiedzy i doświadczenia życiowego, polegające na daniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. K. (1) i przyjęciu, że P. R. (1) przyjął korzyść majątkową udzieloną przez oskarżonego J. O. (1), podczas gdy oskarżony P. R. (1) nie domagał się i nie przyjął jakiegokolwiek korzyści majątkowej, ani jej obietnicy od oskarżonego J. O. (1), a wyjaśnienia składane przez oskarżonego A. K. (1) na różnych etapach postępowania były labilne i ewoluowały. Ponadto, Sąd I instancji dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego A. K. (1), nie wziął pod uwagę szczególnej sytuacji motywacyjnej oskarżonego A. K. (1) w trakcie składania przez niego wyjaśnień, spowodowanej zatrzymaniem i sugestiami kierowanymi do niego w trakcie przesłuchań przez przesłuchujących go funkcjonariuszy, na co wskazują zeznania złożone przez oskarżonego A. K. (1) w toku postępowania sądowego;
3. naruszeniu przepisu art. 7 k.p.k. przez przekroczenie zasad prawidłowego rozumowania, polegające na przyjęciu, że wyjaśnienia oskarżonych A. K. (1), P. R. (1) oraz J. O. (1) są zbieżne (vide str. 110 uzasadnienia), podczas gdy wyjaśnienia A. K. (1) są sprzeczne i nie korespondują z wyjaśnieniami złożonymi przez pozostałych dwóch oskarżonych. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1), w których wskazuje on na przyjęcie korzyści majątkowej przez oskarżonego P. R. (1), nie znajdują odzwierciedlenia w innych dowodach wchodzących w poczet materiału dowodowego sprawy;
4. naruszeniu przepisu art. 7 k.p.k. przez błędną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, polegającą na przyjęciu, że oskarżony P. R. (1) miał jakikolwiek wpływ na wybór wykonawcy mającego przystąpić do III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L., podczas gdy z przeprowadzonych dowodów wynika, że osobą dokonującą rzeczonoego wyrobu był E. B. (1), prowadzący wcześniej negocjacje z potencjalnymi kontrahentami, a który jednocześnie wskazał, iż kryterium wyboru wykonawcy jakie przyjął, była najniższa cena;
5. naruszeniu przepisu art. 7 k.p.k. przez przekroczenie zasad prawidłowego rozumowania, sprowadzające się do przyjęcia, że oskarżony P. R. (1) dopuścił się naruszenia ciężących na nim rzekomo obowiązków, mogących wyrządzić (...) S.A. szkodę majątkową, podczas gdy z zeznań świadków (P. K., S. S. (2), M. O. (1) i E. B. (1)) wynika jednoznacznie, że wyłonienie wykonawcy III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L., odbyło się zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie procedurami obowiązującymi w (...) S.A.;
6. naruszenie przepisu art. 7 k.p.k. przez przekroczenie zasad prawidłowego rozumowania, sprowadzające się do przyjęcia, że oskarżony P. R. (1) dopuścił się naruszenia ciężących na nim rzekomo obowiązków w zakresie zbadania kierowanych do (...) S.A. wniosków wykonawcy, tj. firmy: (...) A. C. (1), w przedmiocie wymiany klimatyzatorów oraz wypłaty zaliczki, w sytuacji gdy weryfikacja wniosków nie należała do obowiązków oskarżonego P. R. (1), a niezależnie od tego została dokonana przez odpowiedzialnych za to pracowników (...) S.A. oraz podmiot zewnętrzny, tj. Przedsiębiorstwo (...). Ponadto, kwestia decyzji o wypłacie zaliczki nie leżała w zakresie uprawnień oskarżonego P. R. (1), co wynika z umów o pracę oskarżonego, jak również udzielonych mu pełnomocnictw;
7. naruszenie przepisu art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. polegające na niedopuszczeniu przez Sąd I instancji z urzędu dowodu z zasad wyboru oferentów robót, dostaw i usług dla (...) S.A. wskazującego na zakres obowiązków poszczególnych osób w strukturze organizacyjnej (...) S.A. co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, że na oskarżonym P. R. (1) spoczywał obowiązek weryfikacji spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, podczas gdy wskazane obowiązki spoczywały na komisji konkursowej. Sąd w istocie nie poczynił ustaleń w zakresie spoczywających na oskarżonym obowiązków, których naruszenia miał się on dopuścić.

II. Mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego wyroku, będące w znacznej mierze konsekwencją wyżej wskazanych naruszeń przepisów postępowania karnego, a polegające na przyjęciu, że:

1. oskarżony P. R. (1) dopuścił się naruszenia obowiązków, polegających na zaniechaniu weryfikacji spółek biorących udział w konkursie ofert dotyczącym III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L., jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, podczas gdy zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie wskazuje, aby spoczywały na oskarżonym wskazane obowiązki;
2. oskarżony P. R. (1) przyjął korzyść majątkową w kwocie 30.000 zł. podczas gdy powyżej wskazana obraza przepisów procedury karnej, w szczególności sprzeczność z zasadami rozumowania i doświadczenia życiowego, w zakresie oceny wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) dokonanej przez Sąd I instancji nie pozwala na przyjęcie, że sytuacja taka miała miejsce. Jedyнным dowodem wskazującym na rzekome przyjęcie korzyści majątkowej przez oskarżonego P. R. (1) są niespójne i labilne wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1);
3. oskarżony P. R. (1) swym zachowaniem doprowadził do sytuacji mogącej wyrządzić (...) S.A. szkodę majątkową, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby istniała realna obawa zaistnienia sytuacji mogącej prowadzić do wyrządzenia szkody wskazanej osobie prawnej;
4. oskarżony P. R. (1) był osobą mającą wpływ na podejmowanie decyzji w ramach procedury konkursowej, podczas gdy nie zasiadał on w zespole wyłaniającym wykonawcę III etapu robót budynku (...) w L. oraz nie wywierał jakichkolwiek nacisków i nie czynił sugestii osobom decydującym o wyborze wykonawcy.

Mając powyższe na uwadze oskarżony o wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie.

Wyrok zaskarżył oskarżony **A. K. (1)** w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach **VI, VII, VIII, IX, X I XXII** części rozstrzygającej wyroku. W apelacji jego obrońcy (adw. R. M.) zarzucano.

1. skutkujące błędnym ustaleniem stanu faktycznego naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia, mianowicie art. 7 kpk w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez:

(w zakresie skazania w pkt. VI wyroku – telewizor (...))

a) przyjęcie, że oskarżony A. K. (1) przyjął za pośrednictwem T. K. (1) korzyść majątkową w postaci telewizora (...) o wartości 4.000 zł. podczas gdy prawidłowo przeprowadzona analiza materiału dowodowego nie pozwala na stanowcze przyjęcie wystąpienia takiej okoliczności, w szczególności z uwagi na ustalenie, że nabycie telewizora dla A. K. (1) miało nastąpić odpłatnie (zeznania T. K. (1) – „kupić tanio”), natomiast faktura VAT dotycząca zakupu tego telewizora nie była akceptowana przez oskarżonego A. K. (1) (nie była nawet przez niego widziana), nie miał on zatem wiedzy o rzeczywistej wysokości ceny nabytego sprzętu, którego zamówienia u T. K. (1) dokonał,

b) przyjęcie, że świadek T. K. (1) nabył dla oskarżonego A. K. (1) telewizor 42 calowy, podczas gdy z zeznań tego świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że nabył on 3 telewizory – odpowiednio 20, 32 i 37 calowe, natomiast w postępowaniu sądowym świadek ten zeznał, że był to jeden telewizor 40 calowy, nadto zaś świadek nie znał ceny żadnego z telewizorów, nie można zatem w sposób stanowczy ustalić ceny telewizora, a w konsekwencji wysokości ewentualnie poniesionej przez (...) SA szkody,

c) brak określenia w opisie czynu, za który oskarżony został skazany w wysokości rzekomo wyrządzonej szkody majątkowej (Sąd Okręgowy przyjął bowiem opis czynu z pkt. VIII części wstępnej wyroku eliminując jedynie z opisu czynu, iżby „zachowanie oskarżonego stanowisko niedopuszczalną czynność preferencyjną”);

(w zakresie skazania w pkt. VII wyroku – zawarcie umowy z firmą (...) A. C. (1))

d) po stronie spółki (...) SA wystąpiło zagrożenie wystąpienia szkody na skutek wyboru firmy (...) jako wykonawcy III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L., podczas gdy żaden z dowodów sprawy nie wskazuje na powstanie takiego ryzyka na jakimkolwiek etapie,

e) brak uwzględnienia, że względem oskarżonych A. C. (1) i M. T. (1) zapadł wyrok uniewinniający, a zarzuty stawiane tym oskarżonym związane były z wprowadzeniem spółki (...) SA w błąd, który miał doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a przez to powstaniem po jej stronie szkody majątkowej, podczas gdy okoliczność ta rzutuje na zasadność zarzutu postawionego A. K. (1), zarzutu przyjęcia korzyści majątkowej w zamian za brak weryfikacji wykonawców III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L.,

f) przyjęcie, że pominięcie weryfikacji wykonawców III etapu remontu i modernizacji budynku (...) w L. pod względem finansowym i dotychczas prowadzonych przedsięwzięć przemawia za wystąpieniem ryzyka powstania szkody po stronie spółki (...) SA, jak i świadczy o przyjęciu przez oskarżonego korzyści majątkowej, podczas gdy prawidłowo dokonana ocena materiału dowodowego przeczy takiemu przyjęciu;

(w zakresie skazania w pkt. VII wyroku – korzyść majątkowa – 30.000 zł.)

g) przyjęcia za zbieżne wyjaśnień składanych przez oskarżonych K., O. i R., odnośnie do okoliczności przyjęcia przez oskarżonego K. kwoty 30.000 zł. jako korzyści majątkowej, podczas gdy prawidłowo poczynione ustalenia wskazują, że jedynymi obciążającymi dowodami są wyjaśnienia K., którym przeczą wyjaśnienia P. R. (1) i J. O. (1), nadto zaś brak innych dowodów na sprawstwo oskarżonego A. K. (1),

h) dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego A. K. (1), albowiem w świetle przypisania wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego jedynie co do okoliczności potwierdzonych przez pozostały materiał dowodowy sprzeczne z treścią tegoż materiału pozostaje ustalenie przyjęcia przez oskarżonego korzyści majątkowej w kwocie 30.000 zł. gdyż żaden z dowodów sprawy nie potwierdza takiej hipotezy;

2. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia, mianowicie art. 4 kpk i art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 92 kpk poprzez:

a) przyjęcie za wiarygodne zeznań świadka T. K. (1), z tego tylko względu, że w swojej sprawie dobrowolnie poddał się on karze, za czyn, za który w niniejszym postępowaniu skazany został A. K. (1), przy równoczesnym nieuwzględnieniu okoliczności, na którą wskazywał świadek K., mianowicie, iż poddał się on karze za wszystkie zarzucane mu czyny – również i te, do których popełnienia uprzednio się nie przyznawał, a podyktowane to było chęcią zakończenia postępowania karnego, co też w sprawie niniejszej winno nasuwać wątpliwości odnośnie do treści zeznań złożonych przez świadka K. – w szczególności zaś w sytuacji, w której wyjaśnienia te stanowią kluczowy – dla Sądu meriti – dowód winy oskarżonego A. K. (1) i stanowić winny podstawę do wysnucia wątpliwości, które w sposób stanowczy powinny zostać usunięte na skutek przeprowadzonego postępowania dowodowego,

b) przyjęcie – w odniesieniu do czynu opisanego w pkt VII części rozstrzygającej wyroku – częściowej wiarygodności wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) przy równoczesnym przyjęciu pomawiania przez oskarżonego K. pozostałych oskarżonych w sprawie, jako przyjętą linię obrony, co też winno skutkować wyjątkowo wnikliwą analizą ujawnionych przez niego okoliczności i ich potwierdzeniem dowodami zgromadzonymi w sprawie, podczas gdy wiarygodność wyjaśnień oskarżonego nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a wątpliwości w tym zakresie nie zostały rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego.

W apelacji autorstwa adw. E. K. postawiono zarzuty.

1. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 296a § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, w której zachowania oskarżonego ustalone w toku postępowania dowodowego w odniesieniu do zarzucanych mu czynów oznaczonych w części dyspozytywnej orzeczenia jako pkt VI i pkt VII nie zawierają wszystkich znamion czynu zabronionego, stypizowanego w art. 296a § 1 kk.

W wypadku zaś niepodzielenia przez Sąd Apelacyjny zasadności argumentacji przedstawionej w zakresie wyżej podniesionego zarzutu, skarżonemu wyrokowi obrończyni oskarżonego zrzuciła

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk poprzez ich niezastosowanie w sytuacji, w której jest to obligatoryjne, albowiem oskarżony spełnił przesłanki wskazane w art. 60 § 3 kk ujawniając wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia – w odniesieniu do oskarżonego T. K. (1), oskarżonego P. R. (1) i oskarżonego J. O. (1), a złożone przez oskarżonego wyjaśnienia stały się jedyną podstawą wszczęcia i przeprowadzenia względem tych oskarżonych postępowania karnego,

3. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 53 § 2 k.k. poprzez przyjęcie jako okoliczności obciążającej oskarżonego jego uprzednią karalność, podczas gdy oskarżony, zgodnie z treścią aktualnej karty karnej – jest osobą niekaraną, co winno wpływać na wysokość wymierzonej mu kary.

W apelacjach postawiono wnioski o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu w pkt. VIII i IX części wstępnej wyroku czynów oraz uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punktach VIII, IX, X oraz XXII ppkt 2 części rozstrzygającej wyroku oraz zasądzenie na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, według norm przepisanych.

Obrończyni oskarżonego wniosła o:

1. zmianę wyroku w skarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów wraz z zasądzeniem na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania za I i II instancję, według norm przepisanych,

ewentualnie w wypadku niepodzielenia przez Sąd Apelacyjny argumentacji odnoszącej się do naruszenia przepisu art. 296 § 1 kpk wniosła o:

2. zmianę wyroku w skarżonej części, poprzez zastosowanie na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 4 kk względem oskarżonego A. K. (1) nadzwyczajnego złagodzenia kary, poprzez wymierzenie kary grzywny za oba zarzucane oskarżonemu czyny,

3. zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Obrońca oskarżonego **J. O. (1)** zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach **XI, XII i XXII** części rozstrzygającej. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 296a § 2 k.k. polegającą na błędnej interpretacji strony przedmiotowej, w szczególności okoliczności modalnych znamion czynnościowych, wyrażającej się w:

a) wykazywaniu znamion strony przedmiotowej czynu – gdyby nawet przyjąć, co obrona konsekwentnie kwestionuje, stwierdzając, że J. O. (1) nie wręczył żadnej korzyści majątkowej A. K. (1) i P. R. (1) – przez wręczenie korzyści majątkowej P. R. (1) oraz A. K. (1) w zamian za rzekome niedopełnienie udzielonych im uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową w sytuacji gdy w uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdza jednocześnie, że: „J. O. (1) na przełomie sierpnia/września 2006 r. wręczył A. K. (1) i P. R. (1) łączną kwotę 30.000 zł. w zamian za współpracę w zakresie remontu budynku (...) w L.” (strona 112 uzasadnienia),

b) niedopełnieniu rzekomo przez P. R. (1) oraz A. K. (1) udzielonych im uprawnień mogącego wyrządzić firmie (...) S.A. szkodę majątkową polegającego na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert, jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków, podczas gdy tak określona weryfikacja spółek, jak i badanie zasadności składanych ofert bezsprzecznie miały miejsce, co wynika również z treści samego uzasadnienia zaskarżonego wyroku;

c) braku wskazania przez Sąd w zachowaniu P. R. (1) oraz A. K. (1) jakichkolwiek czynności ekwiwalentnych szkodliwych dla interesów (...) S.A. których rzekomo mieli się dopuścić i poprzestaniu jedynie na ogólnikowym stwierdzeniu „(...) w zamian za niedopełnienie udzielonych im uprawnień mogące wyrządzić firmie (...) szkodę majątkową a polegających na zaniechaniu dokonania weryfikacji zarówno spółek biorących udział w konkursie ofert jak i zasadności składanych przez nie ofert i wniosków (...) „ oraz „W konsekwencji doszło do dalszych nieprawidłowości, związanych i wynikających z wyboru firmy (...)’ (str. 111 uzasadnienia), co skutkuje brakiem związku między rzekomym udzieleniem korzyści majątkowej przez J. O. (1), a jej przyjęciem przez P. R. (1) oraz A. K. (1), w sytuacji gdy „(...) samo przyjęcie korzyści nie jest karalne. Przymiot ten wskazana czynność uzyskuje tylko przy wystąpieniu faktycznej możliwości wystąpienia karalnego ekwiwalentu” (zgodnie z Przepisem o przestępstwie korupcji menedżerskiej (analiza dogmatyczna przepisu art. 296a § 1 k.k. prof. UAM dr hab. Robert Zawłocki {w:} Przegląd Antykorupcyjny nr 3/2012).

2) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to:

a) art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. przez przekroczenie granic zasad obiektywizmu, swobodnej oceny dowodów i reguły in dubio pro reo w następstwie zaniechania uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania przy jednoczesnym bezzasadnym odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. O. (1) i P. R. (1), ustalając stan faktyczny w zakresie rzekomego wręczenia korzyści majątkowej przez J. O. (1) jedynie w oparciu o pozbawione cechy wiarygodności wyjaśnienia A. K. (1);

b) art. art. 7, 92 i 410 k.p.k. przez przyjęcie za podstawę ustaleń faktycznych niekorzystnych wyjaśnień A. K. (1) uznanych za rzekomo zbieżne z wyjaśnieniami J. O. (1) i P. R. (1) wyrażające się w stwierdzeniu „Sąd, na podstawie zbieżnych wyjaśnień oskarżonych J. O. (1), A. K. (1) oraz P. R. (1) ustalił jednak, że do wręczenia korzyści majątkowej w kwocie 30.000 zł. doszło. Wskazać bowiem należy, iż w tym zakresie oskarżony A. K. (1) konsekwentnie do końca postępowania przyznawał, że korzyść taką otrzymał (...)” (str. 110 – 111 uzasadnienia) gdy tymczasem jednocześnie w uzasadnieniu wyroku Sąd wskazuje, że:

- „Sąd miał na uwadze i to, że A. K. (1) w toku śledztwa składał wyjaśnienia w warunkach, o których mowa w art. 171 § 1 k.p.k.” (str. 122),

- „Mając zatem na uwadze brak konsekwencji co do kluczowej części wyjaśnień oskarżonego A. K. (1), brak ich spójności z pozostałym materiałem dowodowym, braku logicznego odniesienia się do nasuwających się sprzeczności, braku innych dowodów potwierdzających jego wersję zdarzeń, a także sprzeczności jego wyjaśnień z logiką wypadków oraz ocenę jego osobowości – w realiach tej sprawy, pomimo przeprowadzenia kompletnego materiału dowodowego, jawi się kilka wersji wydarzeń: pierwsza wskazana wprost przez A. K. (1), że wymyślił konieczność wręczenia korzyści majątkowych w każdej możliwej sytuacji po to, by uzyskać zwolnienie z tymczasowego aresztowania i profity procesowe. Wedle drugiej – wobec wykrywania nieprawidłowości związanych z poszczególnymi przetargami i konfliktami wewnątrz zarządu (...) oskarżony pomówił inne osoby, żeby uniknąć odpowiedzialności za czyny, których się dopuścił „ (str. 122)

- wreszcie wersja, wedle której istniały poszczególne zachowania korupcyjne, które opisywał A. K. (1). Przyjęcie jednak tej wersji w świetle przytoczonych powyżej mankamentów jego wyjaśnień naruszyłoby regułę in dubio pro reo, bowiem nie zdołano w sposób stanowczy ustalić, że oskarżeni przyjmowali obietnicę, czy też wprost korzyści majątkowe, bądź podejmowali czynności preferencyjne” (str. 122-123),

- zgodnie z zasadą prawdy materialnej, Sąd był zobligowany do oparcia swoich wszelkich rozstrzygnięć na prawdziwych ustaleniach faktycznych. Jednak wykorzystując dostępne metody weryfikacji dowodów, po dokonaniu ich swobodnej oceny, Sąd nie był w stanie usunąć wszelkich wątpliwości, jakie się pojawiły w związku z przedmiotowymi zdarzeniami, odnosząc się do wszystkich istotnych dowodów zebranych w sprawie i oceniając je zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania. W sytuacji, gdy wyjaśnienia A. K. (1) mają być jedynym dowodem

obciążającym, a w konsekwencji mogłyby być podstawą skazania pozostałych osób, postawa pomawiającego, który mówi tylko o tym, o czym wyjaśniając początkowo bardzo obszernie i następnie powołując, że wszystko wówczas wydawało mu się korupcją, nasuwa wątpliwości co do intencji osoby pomawiającej „ (str. 123)

c) art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. przez przekroczenia granic zasad obiektywizmu, domniemania niewinności, reguły in dubio pro reo i swobodnej oceny dowodów, skutkujące ewidentną sprzecznością w ocenie materiału dowodowego a polegającą na przyjęciu sprawstwa J. O. (1) w zakresie czynu XI części dyspozytywnej wyroku w oparciu o wyjaśnienia A. K. (1) i pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy w sytuacji gdy opierając się na tym samym materiale dowodowym Sąd w pkt XIII, XX i XXI części dyspozytywnej wyroku trafnie uniewinnił J. O. (1) oraz A. C. (1) i T. od popełnienia czynów z art. 286 § 1 k.k.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o:

- zmianę wyroku w zaskarżonej części wobec J. O. (1) przez uniewinnienie wymienionego od popełnienia zarzuconego mu czynu,

ewentualnie

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Analiza wymienionych apelacji wskazuje, iż wyrok jest prawomocny w odniesieniu do :

- P. R. (1) w zakresie zarzutów II i IV,

- A. K. (1) w zakresie zarzutów VI i X,

- J. O. (1) w zakresie zarzutu XII,

- B. H. w zakresie zarzutu XVI,

- A. C. (1) w zakresie zarzutu XX,

- M. T. (1) w zakresie zarzutu XXI.

Sąd Apelacyjny zważył :

W odniesieniu do apelacji rzecznika oskarżenia publicznego.

Prokurator zaskarżył wyrok wobec siedmiu oskarżonych :

- A. K. (1) (zarzuty V i VII),

- P. R. (1) (zarzut I),

- M. P. (1) (zarzuty XIII i XIV),

- D. M. (1) (zarzut XV),

- M. M. (1) (zarzut XVII),

- M. S. (1) (zarzut XVIII),

- M. J. (1) (zarzut XIX).

Wyrok w zaskarżonej części przez prokuratora dotyczy wątku sprawy związanego z przetargiem na wymianę floty samochodowej (...) S.A. W tej części sprawy występuje wątek dotyczący :

- firmy (...),
- firmy (...) sp. z o.o.,
- firmy (...).

Zarzut I (P. R. (1)), zarzut V (A. K. (1)), zarzut XVIII (M. S. (1)) i zarzut (XIX) dotyczą wątku związanego z firmą (...).

Zarzut VII (A. K. (1)), zarzut XIII i XIV(M. P. (1)), zarzut XV (D. M. (1)) dotyczą wątku firmy (...) sp. z o.o.

Zarzut XVII postawiony M. M. (1) dotyczy firmy (...).

Akt oskarżenia w odniesieniu do zarzutów : I, V, XVIII i XIX został skonstruowany przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia A. K. (1). Od tych zarzutów oskarżeni zostali uniewinnieni. W apelacji rzecznik oskarżenia publicznego postawił zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. W uzasadnieniu zarzutu prokurator wskazał na niewłaściwą ocenę wyjaśnień oskarżonego A. K. (1). Podniósł również, że wyjaśnienia tego oskarżonego znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach P. R. (1) i T. K. (1)(s. 4v. – 9v. uzasadnienia apelacji).

Sąd pierwszej instancji dokonał szczegółowej oceny dowodów dotyczących wskazanego wątku. Dał temu wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku(k. 6459-6460). W uznaniu sądu odwoławczego ocena sądu pierwszej instancji mieści się w granicach zakreślonych treścią przepisu art. 7k.p.k. Jest to ocena swobodna a nie dowolna. Wyjaśnienia A. K. to jedyny dowód bezpośrednio wskazujący na propozycje korupcyjne.

Dokonując analizy wyjaśnień A. K. (1) w zakresie faktów dotyczących zarzutów : I, V, XVIII i XIX nasuwa się wniosek, iż te wyjaśnienia w tym zakresie nie są spójne. A. K. (1) wielokrotnie wyjaśniał na okoliczności omawianego wątku. Pomawiał P. R. (1), M. S. (1) i M. J. (1) (k. 582-599, k. 607, k. 729, k. 803-808, k. 847-853. Podtrzymał swe wyjaśnienia będąc konfrontowanym z M. S. (1)(k. 4488-4490), a także w czasie konfrontacji ze świadkiem R. W.(k. 4486-4487). Przy ocenie tych wyjaśnień sąd odwoławczy nie traci z pola widzenia faktu, iż wyjaśnienia pomawiające składane były w obecności obrońcy oskarżonego. Jednakże również w czasie przesłuchania z udziałem obrońcy w dniu 29 czerwca 2009 r.(k 4492) oskarżony wyjaśnił, że „to były normalne twarde rozmowy z których druga strona nie była zadowolona a wedle tego co wiem dzisiaj jest możliwe, że niewłaściwie zinterpretowałem ich zachowanie i słowa. Musiałem ich źle zrozumieć, bo słowa, które cytowałem wcześniej na konfrontacji tj. rabat, procent, upust kojarzyły mi się z korupcją, nie wykluczone, że wszelkie propozycje stricte handlowe ja traktowałem jako korupcję. Próbowałem sobie przypomnieć wszystkie rozmowy podczas przesłuchania i wydawały mi się one korupcyjne, interpretowałem wszystkie propozycje handlowe jako korupcyjne a ci składali propozycje mogli być przekonani, że składali normalne propozycje handlowe”.

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2011 r. (k. 5433) oskarżony przyznał iż rozmawiał z S. i J. o złożeniu przez nich oferty w przetargu jednak zaprzeczył aby w czasie rozmów miały miejsce propozycje korupcyjne. Po ujawnieniu przez sąd wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oskarżony podtrzymał te wyjaśnienia co do faktu złożenia odczytanych wyjaśnień, jednakże wskazał na okoliczności w jakich te wyjaśnienia były składane(k. 5434-5435 i k. 5442-5443). A zatem dostrzegając brak konsekwencji w wyjaśnieniach A. K. (1) w zakresie omawianego wątku oraz kierując się zasadą bezpośredniości przy ocenie tych wyjaśnień sąd pierwszej instancji dokonał trafnej oceny wyjaśnień A. K. (1).

Dokonując oceny wyjaśnień A. K. (1) zważyć należy, że także pomawiał A. W. (1)(k. 607) podając, że poseł (...) złożył mu korupcyjną propozycję w zamian za zawarcie umowy z dealerem V. ze Ś.. Te wyjaśnienia nie przekonały również rzecznika oskarżenia publicznego, podobnie jak i w innym wątku(k. 5147-5150).

Zważyć również należy, iż A. K. (1) pomawiając P. R. (1) stwierdził także, iż P. R. (1) nie miał specjalnie wpływu na wybór floty samochodowej(k. 803-808 przesłuchanie z dnia 21.05.2008 r.).

Także fakty wynikające z pomawiających wyjaśnień A. K. (1) nakazywały ostrożną ocenę tych wyjaśnień w zakresie omawianego wątku. Oskarżony wyjaśnił, że w czasie drugiego spotkania „stało na tym, że prowizja wyniesie 7-8% kontraktu z czego ja otrzymam połowę” (k. 584). Ostatecznie oskarżony wyjaśnił, iż takiego ustalenia nie było(k. 5434v.). Podana prowizja jest sprzeczna nie tylko z wyjaśnieniami M. J. (1) ale także zeznaniami A. S. (1)(k. 5659v.) oraz zeznaniami M. W.(k. 5791v.).

Fakty podawane przez A. K. (1) nie mogły być także zweryfikowane w sposób nie budzący wątpliwości w oparciu o inne dowody. Rzecznik oskarżenia publicznego odwołał się do wyjaśnień P. R. (1) oraz wyjaśnień T. K. (1). Z wyjaśnień P. R. (1) wynika jedynie, że „jedynym sposobem wpływania przez K. na prace komisji przetargowej były rozmowy jakie prowadziliśmy wspólnie tzn. K., K. i ja. K. powiedział odnośnie firmy (...), że cena jest taka, bo to musi być porządna cena”(k. 507). Nie wynika z tych wyjaśnień aby M. S. oraz M. J. złożyli propozycje korupcyjne.

Składając wyjaśnienia 18 sierpnia 2015 r. T. K. (1) wyjaśnił (k. 2617- 2624), iż były na niego naciski K. i R. aby samochody marki V. były kupione u konkretnego dealera w Ś.. Z okoliczności rozmów wynikało, że ich treść miał przekazać członkom komisji. Przekazywał takie informacje w zawaolowany sposób pozostałym członkom komisji przetargowej.

W czasie przesłuchania 16 stycznia 2009 r.(k. 2793-2801) T. K. (1) wyjaśnił, że K. otrzymywał zestawienie na jakim etapie jest postępowanie przetargowe, gdzie były ujmowane ceny samochodów. Nie zmierzał do tego abyśmy negocjowali niższe ceny tylko był zadowolony i mówił, że jest dobrze i takie ceny mają pozostać.

Firma (...) nie została zaproszona do przetargu. Przedstawiciele tej firmy spotykali się z K. i R..

Na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2012 r. T. K. (1) zeznał(k. 5494), że były naciski K. aby kupić V., te informacje przekazywał przez P. R., a P. R. T. K.. Z kontekstu rozmowy z K. chodziło o gratyfikacje dla niego przy zakupie.

Z przytoczonych dowodów nie wynika, że Michał S. i M. J. (1) złożyli propozycje korupcyjne A. K. (1). Z wypowiedzi T. K. (1) wynika, że były naciski na niego ze strony K.. Na rozprawie zeznał, że to P. R. przekazywał mu stanowisko K..

Wskazane dowody pozwalają domniemywać jedynie, iż A. K. oczekiwał na korzyści w tym na propozycje korupcyjne. Potwierdzeniem tej oceny są również zeznania innych świadków, a zwłaszcza G. R.(k. 6126). Nie można stanowczo stwierdzić, iż A. K. jak i P. R. otrzymali propozycję korupcyjną od M. S. i M. J.. Nie ma też dowodów wskazujących na to, że A. K. oraz P. R. przyjęli od M. J. (1) oraz M. S. (1) obietnicę korzyści majątkowej w wysokości 3-4% kontraktu. Ustaleniom przyjętym w akcie oskarżenia przeczą wyjaśnienia M. S. (1) oraz wyjaśnienia M. J. (1). Te wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w zeznaniach R. W. (k. 5793v.). Wskazane dowody harmonizują z wyjaśnieniami A. K. złożonymi w końcowym stadium postępowania przygotowawczego oraz przed sądem.

M. S. (1), M. J. (1) oraz R. W. konsekwentnie zaprzeczali aby składali korupcyjne propozycje. Przyznali, iż spotkania miały miejsce. Spotkania ocenili jako nieprofesjonalne. Stąd też zrezygnowali z udziału w przetargu. Brak jednoznacznych dowodów, które pozwoliłyby na krytyczną ocenę omawianych dowodów. Stąd też w konsekwencji przedstawionej oceny Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok w zaskarżonej części.

Kolejny wątek apelacji prokuratora wiąże się z firmą (...) sp. z o.o. Tego wątku dotyczy zarzut VII (A.K.), zarzut XIII I XIV (M. P.), zarzut XV (D. M.). Wskazani oskarżeni zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im przestępstw. Rzecznik oskarżenia publicznego kwestionując rozstrzygnięcie w tym zakresie postawił w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. W uzasadnieniu tego zarzutu(k. 14v.-15 uzasadnienia apelacji) prokurator zakwestionował ocenę sądu w zakresie „spójnych w istotnych fragmentach relacji przedstawionych przez oskarżonego A. K. (1) i świadka T. K. (1)”.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu dokonał wnikliwej analizy dowodów zgromadzonych w zakresie ocenianego wątku. Dał temu wyraz w pisemnym uzasadnieniu skarżonego wyroku(k. 150-158 uzasadnienia). Apelacja nie przedstawia argumentów, które podważałyby ustalenia i ocenę sądu pierwszej instancji(k. 14v.-15 apelacji).

W apelacji prokuratora wskazano, że w odniesieniu do zarzutów postawionych oskarżonym M. P. (1), D. M. (1) i M. M. (1) głównym źródłem dowodowym jest świadek T. K. (1). Wyjaśnienia A. K. (1) jedynie dookreślają i uzupełniają, a tym samym weryfikują te zeznania, a to z tej przyczyny, iż wszyscy wymienieni oskarżeni kontaktowali się głównie z T. K. (1). Prokurator podniósł, że w toku postępowania nie ujawniono po stronie tego świadka ani motywacji, ani pobudek, które uzasadniałyby przyjęcie, że zeznawał on nieprawdę. Stąd też zasadnym jest odwołanie się do wypowiedzi T. K. (1).

Zarzut postawiony A. K. (1) w punkcie VII wiąże się bezpośrednio z zarzutem sformułowanym w punkcie XIV wobec M. P. (1). W odniesieniu do tego zarzutu T. K. (1) wyjaśniał następująco.

Słuchany 18 sierpnia 2007 r. T. K. (1) podał (k. 2618), że K. zasugerował, że on kupi pewną część samochodów w firmie (...) z W., jeżeli po preferencyjnej cenie sprzedadzą mu N. X. – T.. Miał mu to załatwić. Skontaktował się z właścicielem firmy (...), który powiedział mu, że takie rozwiązanie jest możliwe. M. P. (1) powiedział, iż jest w stanie dać upust w wysokości 60.000 zł w różnej formie. Komisja wybrała między innymi N. N.. Zarząd zmienił decyzję komisji i wyrzucił N.. Jednocześnie T. K. (1) podał, że to on zorganizował wypożyczenie samochodu z firmy (...) z W. dla A. K..

Składając wyjaśnienia 23 sierpnia 2007 r. T. K. (1) podał(k. 2651-2654), że kolejne polecenie jakie otrzymał od K. to sprowadzenie samochodu N. (...). K. pokrył koszty sprowadzenia samochodu. Wyjaśnił także, że K. spotkał się z M. P. (4) w D.. Było to przy okazji odbioru wypożyczonego dla niego nieodpłatnie przez firmę (...) samochodu terenowego L. (...). Wtedy P. spytał K. o poparcie jego oferty. K. nie odpowiedział wprost a potem w rozmowie z T. K. powiedział, żeby załatwił dla niego N. X. –T. to wtedy on poprze ofertę firmy (...).

W czasie kolejnego przesłuchania w dniu 20 lutego 2008 r. (k. 2687-2691) T. K. (1) potwierdził swoje dotychczasowe wyjaśnienia. Potwierdził, iż K. spotkał się z P. gdy brał od niego przed wyjazdem na urlop samochód. P. nawiązał w rozmowie do przebiegu przetargu. K. był zainteresowany samochodem terenowym. Z jego wypowiedzi wynikało, że jeżeli to miałyby być samochód używany to ma dostać go za darmo, a jeżeli nowy to z rabatem. Oczekiwał rabatu 60.000 zł.

Także składając wyjaśnienia 23 kwietnia 2008 r. (k. 2707-2711) podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia. Potwierdził, że K. otrzymał na czas swego urlopu od P. bezpłatnie L. (...). K. powiedział, że jakąś część samochodów (...) kupi od P., ale za to chciałby dostać od niego rabat lub używany samochód. Z rozmowy wynikała kwota 60 000 zł. Przekazał P. informację, że K. jest zainteresowany samochodem N. (...) i że może to być samochód używany. P. powiedział, że jeżeli zakupimy jako (...) część samochodów od niego to on to uwzględni i albo przekaże samochód używany o wartości 60 000 zł albo da rabat na nowego (...)T. mniej więcej w tej kwocie.

Składając zeznania na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2012 r.(k. 5493) T. K. (1) zeznał, że K. zapytał go o możliwość zakupu N. X.-T.. Rozmawiał na ten temat z P.. Chodziło o gratyfikację. Dalej zeznał (k. 5511), że kwota 60 000 zł pojawiła się w rozmowie z P.. Nie było przy tym K.. Było to po tym jak K. wziął samochód na wakacje i był zainteresowany (...)T.. Było jedno spotkanie K.-P. gdy K. odbierał samochód. Wtedy nie było rozmowy o 60 000 zł.

Brak dowodów w oparciu, o które można by było zweryfikować zeznania T. K. (1), który czerpał korzyści z firmy (...) wykorzystując do tego firmę (...). To on był zainteresowany aby być orędownikiem interesów tej firmy. Wskazują na to zeznania G. R.(k. 6126), który zeznał, że T. K. (1) forsował N.. Zważyć również należy, iż T. K. (1) ostatecznie wskazał, że w firmie (...) nie było rozmów, że jak coś załatwi to coś od nich dostanie(k. 5509).

Podnieść również należy, iż A. K. i M. P. nie znali się. Spotkali się jeden raz i to przy odbiorze samochodu przez A. K.. Stąd też trudno w takiej sytuacji uznać za miarodajne, iż M. P. uzgadnia z nieznanym swoje interesy, które mają

podtekst korupcyjny. Nie przekonuje również kwota oferowanej korzyści stanowiąca ponad połowę wartości nowego N. X.-T.. Zeznania T. K. (1) w omawianym zakresie budzą również wątpliwości w konfrontacji z innymi dowodami.

W apelacji prokurator podniósł, że „Wyjaśnienia A. K. (1) jedynie dookreślają i uzupełniają, a tym samym weryfikują te zeznania”. Chodzi o zeznania T. K. (1). Stąd też celowym jest odwołanie się do tych wyjaśnień. A. K. wyjaśnił (k. 607), że K. powiedział mu, że jak N. będzie we flocie samochodowej (...) to dealer N. sfinansuje sprowadzenie samochodu z Niemiec. K. na kartce napisał kwotę 60.000 zł jaką by zarobił A. K.. Oskarżony odmówił i K. do tej sprawy już nie wracał. Jednocześnie A. K. przyznał, że nie płacił za wypożyczenie samochodu od N.. Płacił za paliwo (k. 729). Składając wyjaśnienia przed sądem A. K. wyjaśnił, iż nie zna M. P.. Widział się z nim około 3 minut przy odbieraniu kluczyków do (...). Samochód załatwił mu K. gdyż należało to do jego obowiązków. Miał uprawnienia do korzystania z samochodu służbowego również w czasie prywatnym (k. 5433v.). Oskarżony wskazał również na okoliczności w jakich składał odczytane mu wyjaśnienia (k. 606-611 w zw. z k. 5434-5435).

Zeznaniom T. K. (1) zaprzeczył M. P. (1). Wyjaśnił (k. 5470), że jedną z podstawowych praktyk dealerskich jest użyczenie samochodów. (...) to duży klient. Stąd też w przypadkach trudnych technicznie mieli dostęp do samochodów zastępczych. Za użyczenie samochodów (...) nie płacił. Wynikało to z rangi klienta. Przyznał, że (...) użyczono samochód L. (...). Nie komunikowano mu w jaki sposób ten samochód będzie wykorzystany. Podał również, że nie proponował upustu w kwocie 60 000 zł za samochód, który kosztował 100 000 zł. Nie miało to uzasadnienia ekonomicznego.

Reasumując powyższe Sąd Apelacyjny ocenia, iż sąd pierwszej instancji doszedł do trafnego wniosku, że zebrane w sprawie dowody nie dają podstaw do przypisania winy obu oskarżonym w zakresie postawionych im zarzutów. Nie jest też tak jak podnosi prokurator wskazując na konsekwentne zeznania T. K., które znajdują dookreślenie i weryfikację w wyjaśnieniach A. K.. A. K. zaprzeczył aby żądał lub przyjął korzyść majątkową od M. P.. Także M. P. zaprzeczył aby udzielił lub obiecał udzielenie korzyści majątkowej A. K.. Zeznania T. K. budzą uzasadnione wątpliwości w tym zakresie w konfrontacji ze wskazanymi dowodami. Brak również dowodów, które potwierdziłyby w sposób nie nasuwający wątpliwości zeznania T. K.. Stąd też mając do oceny wskazane dowody sąd pierwszej instancji wyciągnął trafne wnioski.

W zarzucie XIII M. P. (1) został oskarżony o to, że działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1) (zarzut XV) i B. H. kilkakrotnie udzielił T. K. (1) korzyści majątkowej w postaci bezpłatnego serwisowania i naprawy prywatnych samochodów T. K. w zamian za podejmowanie niedopuszczalnych czynności preferencyjnych na rzecz firmy (...) w związku z zakupem przez (...) floty samochodowej.

Podstawą sformułowanych zarzutów przeciwko M. P. (1), D. M. (1) i B. H. były wyjaśnienia T. K. (1). Wobec wymienionych oskarżonych zapadł wyrok uniewinniający. Stąd też na wstępie zauważyć należy, iż przy tym samym dowodzie wyrok wobec B. H. został zaakceptowany.

Jak już wskazano, co też podniósł apelujący, podstawowym dowodem na którym zostało oparte oskarżenie są wyjaśnienia T. K. (1). A zatem niezbędnym jest odwołanie się do tych wyjaśnień a następnie zeznań K..

W latach 2003,2004 firma (...) zakupiła samochody N.. T. K. był członkiem komisji przetargowej. W trakcie prac przetargowych poznał przedstawicieli firmy (...), która oferowała sprzedaż i serwis samochodów marki N.. Poznał w tym okresie B. H., który był kierownikiem sprzedaży w (...) i D. M. (1) kierownika serwisu w tej firmie. Po tym przetargu bywał w firmie (...) w związku z serwisowaniem samochodów. Miał w tym czasie również prywatnie samochód marki N.. Od M. M. usłyszał, że serwis jego samochodu rozliczy w ramach usługi dla (...). Od tamtej pory do wymiany samochodu na N. X. – T., co zbiegło się z przetargiem na flotę samochodową w liczbie 280 pojazdów, serwisował w tej firmie swój prywatny samochód. Również w tej firmie naprawiał ten samochód. Koszty serwisowania wyniosły około 5-6 tysięcy złotych, a koszt naprawy około 7-10 tysięcy złotych. W tym okresie dostał od B. H. dwa aparaty fotograficzne-cyfrowe S.. Wszystkie korzyści otrzymał gdyż sugerowano mu aby promował firmę (...) i samochody N. podczas kolejnych organizowanych przez (...) przetargów. Te korzyści skończyły się gdy w 2006 r. N. nie został wybrany przy zakupie floty samochodowej (k. 2652-2653).

Składając zeznania na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2012 r.(k. 5494) podał, że serwisował swój samochód N. (...) u M. P.. Za serwisowanie nic nie płacił. Firma nie chciała pieniędzy. W zamian za to nic nie zrobił dla firmy (...). Gdy dawał do serwisu swój samochód N. (...) to pracownik nie sprawdzał numeru rejestracyjnego z dokumentami. Być może faktury za serwisowanie jego auta były wystawiane na (...). Podał, że nie wie czy M. P. wiedział, że naprawa jego N. X.-T. była bezpłatna. Nie było w (...) rozmów, że jak on coś dla (...) załatwi to otrzyma coś w zamian(k. 5507 i nast..).

Analiza przytoczonych wyjaśnień, a następnie zeznań, wskazuje iż nie jest to spójny materiał dowodowy, a przy tym jedyny, który obciążał wskazanych oskarżonych. Brak spójności w wypowiedziach T. K. nakazuje krytyczną ocenę tego dowodu. Za taką oceną przemawia również konfrontacja tego dowodu z wyjaśnieniami M. P. oraz wyjaśnieniami D. M..

D. M. (1) wyjaśnił, iż nie zajmował się naprawą N. X.-T.. Podał również, że T. K. przyjeżdżał służbowym samochodem N. (...). Serwisowanie tego samochodu było fakturowane na Firmę (...), gdyż ten samochód cały czas był w serwisie na wykazie jako samochód należący do (...).(k. 5474). Brak podstaw aby nie dać wiary wskazanym wyjaśnieniom. Dla poparcia tej oceny wskazać również należy, iż firmę (...) nikt nie informował, że T. K. nabył od (...) N. (...), który w serwisie figurował jako samochód służbowy (...). Z zeznań T. K. nie wynika, aby informował, że nabył N. (...). D. M. (1) i faktury związane z serwisowaniem tego samochodu należy wystawiać na niego jako osobę fizyczną. Składając zeznania przed sądem na rozprawie w dniu 26 czerwca 2012 r.(k. 5507) nie zaprzeczył, że faktury za serwisowanie jego samochodu mogły być wystawiane na firmę (...).

M. P. (1) przyznał, że jego firma (...) miała umowę z firmą (...) na serwisowanie samochodów i przechowywanie opon. W odniesieniu do stałych, dużych klientów zdarza się, że firma wykonuje drobne usługi bezpłatnie traktując to jako element marketingu(k. 3660).

Kończąc ten fragment rozważań zasadnym jest również wskazanie na zeznania M. D.(k. 5789). Podał on, że jeżeli firma nie została poinformowana, iż samochód będący własnością firmy (...) i serwisowany w firmie (...) został sprzedany np. pracownikowi (...) i nadal był w (...) serwisowany, to faktura była wystawiana na firmę (...). Informację mieli wprowadzoną do systemu. Ta informacja była potwierdzona książką gwarancyjną. Podobnej treści zeznania złożył M. B.(k. 5888v.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko sądu pierwszej instancji w zakresie braku zasadności stawianych, wyżej wymienionych zarzutów. A zatem oceniając, iż brak dostatecznych dowodów przemawiających za sprawstwem i winą M. P. (1)(zarzut XIII) oraz D. M. (1)(zarzut XV) Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok w zaskarżonym zakresie.

Kolejny wątek apelacji prokuratora związany jest z firmą (...). W tym zakresie zarzut postawiono M. M. (1)(zarzut XVII). W zarzucie przyjęto, że M. M. (5) wręczył T. K. (1) korzyść majątkową w postaci laptopa oraz dwóch przenośnych odtwarzaczy DVD firmy (...) w zamian za czyn nieuczciwej konkurencji polegający na przekazywaniu danych o ofertach podmiotów biorących udział w przetargu na zakup floty samochodowej przez (...) oraz na jego finansową obsługę. Zarzut, jak już wcześniej wskazano, został oparty na wyjaśnieniach T. K. (1). W tym zakresie T. K. złożył następujące wyjaśnienia. Obsługą zakupu samochodów po przetargu zajmowała się firma (...). Znał jej przedstawiciela M. M. (1). Mając informacje o ofertach innych firm odnośnie cen obsługi tej transakcji pomógł M. M. (1) skonstruować ofertę, która ostatecznie wygrała. W zamian za to otrzymał od niego laptopa firmy (...) oraz DVD samochodowe firmy (...)(k. 2653-2654).

Także składając wyjaśnienia 23 kwietnia 2008 r. (k. 2707-2711) podał, że przekazał M. M. (1) informacje dotyczące dealera od którego K. chce kupić samochody. Za to otrzymał od M. laptopa i DVD.

W czasie przesłuchania 16 stycznia 2009 r.(k. 2793-2801) T. K. (1) wyjaśnił, że pośrednik przy zakupie nowej floty był potrzebny po to aby odkupić stare samochody. Pomoc w wygraniu przetargu przez (...) polegała na tym, że przekazywał M. M. (1) informacje gdzie (...) chce zakupić auta. Od M. otrzymał laptopa i DVD. Była to forma wdzięczności za pomoc przy przetargu.

Składając wyjaśnienia w dniu 6 września 2010 r.(k. 4920) T. K. (1) podał, że otrzymał od M. M. (1) dwa zestawy DVD, a jeden zestaw M. M. zabrał dla siebie.

T. K. (1) podtrzymał swoje wyjaśnienia w toku konfrontacji z M. M. (1)(k. 4945-4946).

Składając zeznania na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2012 r.(k. 5496) T. K. (1) podał, że przyjął laptopa i dwa odtwarzacze DVD od M. M. już po lasingu. Były trzy odtwarzacze. Jeden dał M. M.. (...) nie przekazał w firmie (...). Na rozprawie 26 czerwca 2012 r. zeznał również, że kiedy rozmawiał z M. M. i przekazywał mu u którego dealera firma (...) chce nabyć auta M. M. nie obiecał mu w zamian za informacje przekazanie wymienionego sprzętu(k. 5510v.) Nie spodziewał się też w czasie tych rozmów z M. M. korzyści dla siebie. Doprowadzenie do tego przetargu było korzystne dla (...).

Analizując zeznania T. K. trudno znaleźć w nich podstawę do przypisania winy M. M. w zakresie stawianego mu zarzutu. Nie są to zeznania spójne. Wskazano, iż T. K. wyjaśnił, że jeden zestaw DVD M. M. zatrzymał dla siebie(k. 4920). Na rozprawie T. K. zeznał, że to on dał M. M. jeden zestaw DVD(K. 5496).

Do znamion przestępstwa zarzucanego M. M. należy żądanie lub przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian na czyn nieuczciwej konkurencji (jak wskazano w zarzucie). Na rozprawie T. K. zeznał, że M. M. nie obiecał mu wymienionego w zarzucie sprzętu w zamian za informacje u którego dealera firma (...) chce nabyć auta. Brak podstaw do oceny, iż działanie M. M. sprowadziło się do wręczenia korzyści majątkowej w zamian za czyn nieuczciwej konkurencji.

Sąd pierwszej instancji dokonał oceny wypowiedzi T. K. w oparciu o zasadę bezpośredniości. Ta ocena mieści się w granicach art. 7 k.p.k. Konsekwencją tej oceny są prawidłowe ustalenia faktyczne.

Uzasadnienie zarzutu apelacji wobec M. M. opiera się na założeniu, że M. M. wręczył laptopa i odtwarzacze DVD w zamian za pomoc w sformułowaniu najkorzystniejszej oferty dla (...) przez M. M.. Wskazano już wyżej, iż zeznania T. K. nie są jednoznaczne. Nie dają podstaw do takich ustaleń w sposób pewny. Autorka apelacji podniosła. Że za wiarygodnością wyjaśnień T. K. przemawia fakt, iż obciążając M. M. obciążał także siebie. Ten argument byłby istotny gdyby T. K. był konsekwentny w swych wypowiedziach. W uzasadnieniu apelacji odwołano się również do wyjaśnień A. K. „Wyjaśnił on, iż P. R. (1) mówił mu, iż K. ma znajomego w firmie leasingowej finansującej zakup samochodów i ma korzystać z tego tytułu, że firma ta została wybrana”. Przytoczony fragment wyjaśnień nie wskazuje na konkretną firmę leasingową. Nie wskazuje na konkrety w tym na przestępcze zachowanie M. M.. Prawdą jest, że T. K. osiągnął korzyść dla siebie w związku ze współpracą z (...). Zachował dla siebie sprzęt przeznaczony dla firmy. Apelująca podniosła również, że uwadze sądu pierwszej instancji uszedł fakt, iż M. M. podzielił się korzyścią majątkową z T. K.. Wskazano już wyżej, że wypowiedzi T. K. nie są spójne w tym zakresie.

M. M. konsekwentnie przeczył aby zatrzymał dla siebie jeden zestaw DVD. Wyjaśnił, że po podpisaniu umów przy realizacji umowy na A. cena fakturowa samochodu była niższa od ceny w umowie wynajmu zawartej z (...). Padła propozycja by A. doposażyć w DVD. Taką informację przekazał T. K.(k. 3705).

Dokonując oceny zaskarżonego wyroku niezbędnym jest również odwołanie się do innych zgromadzonych dowodów w zakresie omawianego zarzutu.

Świadek P. S. zeznał, że w zestawieniu finansowym, w przepływach finansowych (...) był tańszy. Nie było korzystniejszej oferty od firmy (...)(k. 5573).

Do wyjaśnień M. M. nawiązują zeznania T. Z.(k. 5889v. w zw. z k. 4880-4881). Zeznał on, iż jest właścicielem firmy (...). Przyznał, iż sprzedał firmie (...) trzy zestawy multimedialne do A.. Podał „Ja razem z panem M. M. (1) konsultowałem możliwość doposażenia samochodów marki, o ile dobrze pamiętam A. w sprzęt multimedialny. Domyślałem się, że chodziło o wyrównanie wartości auta z ceną sprzedaży”. Te zeznania przemawiają za oceną, że w

istocie chodziło o doposażenie samochodów A.. W aktach znajdują się również faktury zakupu sprzętu przez (...)(k. 4860-4861).

Sposób przekazania tego sprzętu (k. 4841) oraz odbiór tego sprzętu przez T. K. nasuwa wątpliwości co do okoliczności, czy ten sprzęt miał trafić na doposażenie leasingowanych samochodów. Brak oryginalnych dokumentów. Firma (...) wskazała jakie dokumenty są sporządzane przy leasingu samochodów nowych. Wskazała również, że cel powstania dodatkowych dokumentów może wyjaśnić tylko osoba podpisująca dokumenty – M. M. (1)(k. 4839). Oskarżony wyjaśnił te okoliczności(k. 4946). Brak dowodów pozwalających na podważenie wskazanych wyjaśnień. Na dokumentach przekazanych do działu finansowego (...) znalazła się adnotacja o przekazaniu sprzętu (...) i sprzętu multimedialnego do (...)). Na dokumentach (...) nie ma takiej adnotacji. Jednakże T. K. potwierdził iż sprzęt został mu przekazany. A także zeznał ostatecznie, iż M. M. niczego mu nie obiecywał.

Przedstawiony wyżej materiał dowodowy nasuwa wątpliwości. Jednakże tych wątpliwości nie sposób rozstrzygnąć jednoznacznie. Stąd też w zaistniałej sytuacji procesowej należało te wątpliwości rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. A zatem mając na uwadze powyższe w odniesieniu do apelacji prokuratora orzeczono jak na wstępie.

Apelacje oskarżonych P. R. (1), A. K. (1) i J. O. (1) kwestionują wyrok w części ich skazującej. Zarzut postawiony P. R. (1) w punkcie III pozostaje w związku z zarzutem IX postawionym A. K. (1) oraz z zarzutem XI postawionym J. O. (1). We wszystkich apelacjach sformułowano zbieżne zarzuty mające na celu wykazanie, iż oskarżeni nie dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów. Są to zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych(apelacja oskarżonego P. R.) oraz zarzuty obrazy przepisów postępowania(apelacja J. O., apelacja P. R., apelacja A. K.), a także zarzuty obrazy prawa materialnego(apelacja J. O., apelacja A.K.).

W odpowiedzi na postawione zarzuty Sąd Apelacyjny stwierdza, iż ustalenia faktyczne dokonane przez sąd pierwszej instancji są prawidłowe. Nie budzi zastrzeżeń ocena prawna zachowań przypisanych oskarżonym. Sposób procedowania w sprawie nie naruszył też wskazywanych w apelacjach przepisów kodeksu postępowania karnego. A tym samym brak jakichkolwiek podstaw do oceny, iżby obraza przepisów postępowania mogła mieć wpływ na treść skarżonego wyroku. Dla poparcia wskazanej oceny niezbędnym jest odwołanie się do zgromadzonych w sprawie dowodów.

Wyjaśnienia A. K. nie pozostawiają wątpliwości, iż J. O. (1) przekazał mu 30 000 zł za to że doprowadził do zawarcia kontraktu na klimatyzatory. Z tej kwoty dał 15 000 zł P. R.(k. 607, podobnie k. 641). W kolejnych wyjaśnieniach podał, że od J. O. otrzymał 30. 000 zł a on powiedział, że to dla R.. P. R. poinformował go, że to za kontrakt związany z klimatyzatorami(k. 803). Składając kolejne wyjaśnienia doprecyzował, że J. O. wręczył mu kopertę za udział w interesie, a o szczegóły miał pytać P. R., z którym powinien się podzielić. P. R. powiedział mu , że jest to ich udział w związku z inwestycją J. O. na (...). Kwotę jaką miał przekazać J. O. wskazał P. R. w trakcie tej rozmowy. Pieniądze podzielił. Kontrakt nie wypalił. P. R. żądał zwrotu pieniędzy(k. 809-813).

Analizując wyjaśnienia A. K. wskazać należy, iż ten oskarżony w końcowym stadium postępowania przygotowawczego zmienił swoje dotychczasowe wyjaśnienia niemal do wszystkich opisywanych przez niego zachowań z wyjątkiem przyjęcia łapówki od J. O.(k. 4494). Także na rozprawie w dniu 2 marca 2012 r.(k. 5441) podtrzymał swoje wyjaśnienia odnoszące się do J. O..

Z treści wskazanych wyjaśnień wynika fakt wręczenia łapówki przez J. O.. Wyjaśnienia A. K. wskazują za co była wręczona łapówka, w jakiej wysokości, jak została podzielona oraz jaką rolę odegrał w zaistniałej sytuacji P. R..

Wobec konsekwencji składanych wyjaśnień w omawianym zakresie brak podstaw do kwestionowania tych wypowiedzi. Te wyjaśnienia A. K. znalazły potwierdzenie w sposób pośredni w innych dowodach.

W apelacjach podniesiono, iż wyborem wykonawcy na (...)zajmowała się komisja przetargowa, a ostateczną decyzję podejmował zarząd spółki. Podejmowanie decyzji w tym zakresie nie mieściło się w kompetencjach P. R.. Tak stanowiły ustalone w spółce procedury przetargowe(k. 1181 Z. postępowania przy wyborze oferenta...). Rzeczywistość była

jednak inna. Wskazał na nią między innymi świadek M. R. (k. 3210). Podał on, że w procedurze (...) podpisanie protokołu przez komisję przetargową stanowiło wstępny etap wyboru. Wybór komisji musiał być zatwierdzony przez kolejnych przełożonych. Za umowę z firmą (...) odpowiedzialny był P. R..

W pierwszej kolejności zasadnym jest odwołanie się do zeznań E. B. (1) (k. 3178 w zw. z k. 6276). Podał on, że firma (...) jako wykonawca (...) została wybrana w trybie ofertowym a nie przetargowym. Motorem zmian na (...) był P. R.. Firma (...) była to jednoosobowa działalność gospodarcza. Świadek przyznał, że wybierając firmę (...) działał według sugestii P. R.. Wiedział, że firma (...) to firma (...). W momencie wyboru firmy (...) nie było kosztorysu tylko łączna kwota za wykonanie prac (k. 3412).

Także T. T. (3) wskazał (k. 3181), że firma (...) to jednoosobowa działalność gospodarcza. Decydenci P. R. i A. K. powinni zarządzić sprawdzenie. Wprowadzono podwykonawcę. Udzielono zaliczki. Zmieniono technologię klimatyzacji na zupełnie fałszywych przesłankach. Zmiana technologii była nieuzasadniona. Fałszywą przesłanką do podpisania aneksu do umowy było stwierdzenie o zaniechaniu produkcji urządzeń klimatyzacyjnych, które miały być zainstalowane zgodnie z projektem.

Ze wskazanymi wyżej zeznaniami harmonizują zeznania A. S. (2) (k. 3415). Podał on, że przy tak dużej kwocie na prace przy (...) powinien być przetarg na trzeci etap tych prac, a decyzję podjęto w trybie ofertowym. To P. R. dał świadkowi namiar na firmę (...). Firma nie była sprawdzana. Wnioskodawcą podpisania umowy z R. był P. R.. (...) otrzymał pismo od firmy (...), że klimatyzatory które miały być zamontowane nie są już produkowane. A. K. nie polecił sprawdzenia danych wskazanych przez R.. Wyraził zgodę na zmianę klimatyzatorów i wskazał, że konieczny jest aneks. Przed decyzją A. K. wcześniej świadek był u P. R., który podpisał akceptację wniosku firmy (...). Tak więc wniosek R. miał akceptację P. R. i A. K.. Wskazane zeznania znajdują potwierdzenie w dowodzie z dokumentu (k. 3478).

Zgodne z powyższymi zeznaniami są również zeznania K. W., który podał że urządzenia wskazane w projekcie (...) były i są dostępne na rynku. Zmiany, które chcieli wprowadzić podwykonawcy były niekorzystne (k. 3230). Nie można było dokonać swobodnej wymiany klimatyzatorów produkowanych przez T. na klimatyzatory firmy (...). Do treści zeznań tego świadka nawiązują również zeznania M. G. (k. 3367). Świadek zeznał (k. 5639v.), iż informowano firmę (...), że są urządzenia nowocześniejsze, lepsze firmy (...), a więc urządzenia przewidziane w projekcie, w tej samej cenie.

Celowym jest również przytoczenie zeznań P. Ż. (k. 3216), który podał, że firma, która przystępuje do realizacji takiego zadania jak III etap prac na (...), powinna posiadać kapitał umożliwiający realizację inwestycji. Świadek zwrócił również uwagę, że zaliczka wypłacona wykonawcy nie została spożytkowana zgodnie z przeznaczeniem, mimo, że była to zaliczka celowa. Fakt dotyczący zaliczki potwierdzają dowody z dokumentów (k. 3478 i k. 3333). Potwierdzają tę okoliczność także wyjaśnienia M. T. (1) (k. 4713). Zważyć należy również na okoliczność podaną przez M. T., że nie ma dokumentów, iż dostawca klimatyzacji zażądał przedpłaty przed dostarczeniem urządzeń. Z kolei A. W. (2) podał, że nie dokonali dostawy do S. (...) z uwagi na brak zamówienia. (k. 3387).

Podwykonawcą firmy (...) była firma (...). B. C. z wymienionej firmy podał, że mieli dostarczyć do firmy (...) urządzenia klimatyzacyjne, które ta firma miała zamontować. W (...) nie było zgody na zastosowanie zamienników. Nic natomiast świadek nie wspomina o żądanej zaliczce (k. 5866).

Na role oskarżonych w zakresie popełnienia zarzucanych im czynów wskazują również zeznania S. S. (2) prezesa firmy (...) (k. 3077). Przed przytoczeniem tych zeznań wskazać należy, iż prace na (...) prowadzone były w trzech etapach. Pierwszy i drugi etap tych prac został wykonany przez firmę (...). Także powołany zespół w firmie (...) w dniu 12 lipca 2006 r. wskazał na H. jako na wykonawcę III etapu prac na wskazanym obiekcie (k. 3443). Świadek S. S. podał, że na wniosek P. R. wybór wykonawcy na III etap prac na (...) wartości 1 200 000 zł został powtórzony. W dniu 23 sierpnia 2006 r. wybrano firmę (...) (k. 3452). W dniu 27 października 2006 r. do umowy został podpisany aneks. Wybrano podwykonawcę – 80% wartości kontraktu - firmę (...) (k. 3480). W dniu 31 października firmie (...) została wypłacona zaliczka 220 000 zł, która nie została rozliczona. W przypadku firmy (...) pominięto procedury sprawdzające. To A.K. na wniosek P. R. prezentował wprowadzenie podwykonawcy i wypłatę zaliczki. Świadek wskazał również na okoliczność, iż przy tak małej różnicy na nowego wykonawcę, rozsądek nakazywał pozostawienie na

budowie dotychczasowego wykonawcy(k. 5539v.). W tym miejscu godzi się wskazać, że na wykonanie prac III etapu na (...) oferty złożyły firmy (...). Ostateczne oferty zostały złożone 18 sierpnia 2006 r. Firma (...) zaproponowała kwotę 1 048 125 zł, a firma (...) złożyła ofertę na kwotę 1 040 000 zł (k. 3462 i k. 3458).

Zważyć również należy na dowody tłumaczące powiązania między oskarżonymi. M. T. (1) wyjaśnił, że J. O. (1) to jego wspólnik w firmie (...). Z kolei A. C. (1) wyjaśnił, że to M. T. (1) zgłosił jego firmę (...) do przetargu i to właśnie od M. T. dowiedział się o przetargu. Także po konsultacjach z M. T. (1) podał ostateczną cenę(k. 4721). Zważyć przy tym należy, iż firma (...) została wybrana 12 lipca 2006 r. oferując cenę 1 075 000 zł(k. 3443) i przedkładając kosztorys(k. 3445). W dniu 24 lipca 2006 r. firma (...) złożyła ofertę z ceną 1 050 000 zł bez kosztorysu. Ostateczne oferty zostały złożone 18 sierpnia 2006 r.(k. 3458 i k. 3462), przy czym oferta firmy (...) w dalszym ciągu była bez kosztorysu, na co wskazał świadek E. B. (1)(k. 3412), i była to oferta korzystniejsza o 8 125 zł. Jak wskazał świadek S. M.(k. 3192) taka oferta nie mogła być wiarygodna. Współpracujący z firmą (...) z firmy (...) był przekonany, że to firma (...) jest podwykonawcą firmy (...)(k. 5866).

Nie sposób także tracić z pola widzenia wyjaśnień P. R.(k. 512-524). Przyznał on, że podwykonawcą firmy (...) był S. (...). O.. A. K. w tym czasie mieszkał u J. O.. Zaprzeczył aby miał coś wspólnego z wyborem firmy (...) oraz wypłatą zaliczki. Składając wyjaśnienia w dniu 5 sierpnia 2009 r. P. R. przyznał, że nie sprawdzał firmy (...). Nie wiedział kto jest podwykonawcą R.. Nic nie wie na temat wypłaconej zaliczki. P. R. nie przeczył, że J. O. to jego znajomy. Ten fakt wynika również z wyjaśnień A. K., który przyznał, że mieszkał w lokalu należącym do J. O.(k. 609).

Wskazać także należy na dowody świadczące o tym, że działania oskarżonych nie tylko mogły wyrządzić szkodę (...) ale w istocie wyrządziły. Wskazała na tę okoliczność świadek B. S. podnosząc, że opóźniło się wykonanie prac na (...). Ostatecznie III etap prac na (...) wykonała firma (...). Koszty wykonania inwestycji były wyższe z uwagi na wzrost stawek do ofert między 2006r. a 2008 r. Wskazał na te okoliczności świadek T. D. (1) – prezes firmy (...). Pokazuje to dokumentacja tej firmy(k. 5751-5764).

Wskazane wyżej dowody prowadzą do jednoznacznej oceny, iż zarzuty postawione w wyżej wymienionych apelacjach są bezzasadne.

W apelacji P. R. zarzucono obrazę art. 410 k.p.k. Obraża art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy wyrokujący sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej albo opiera się tylko na części materiału ujawnionego. Na rozprawie w dniu 16 września 2014 r. (k. 6298)sąd pierwszej instancji ujawnił i zaliczył w poczet dowodów dowody zawnioskowane w akcie oskarżenia do ujawnienia. W akcie oskarżenia prokurator zawnioskował do ujawnienia wskazane w apelacji oskarżonego dowody(k. 5196). Na kartach 551-558 znajdują się kopie dokumentacji dotyczące zatrudnienia P. R. w tym umowy o pracę tego oskarżonego wskazywane w apelacji. Sąd pierwszej instancji ujawnił również dokument pod nazwą (...)którego dyrektorem był P. R.. Ze wskazanego dokumentu wynika, że obowiązkiem oskarżonego P. R. jako dyrektora tego departamentu był nadzór nad zarządzaniem i administrowaniem nieruchomościami. A w tym zakresie mieściła się między innymi współpraca w zakresie prac remontowych, modernizacyjnych i czynności konserwacyjnych. Te czynności wykonywali podlegli P. R. pracownicy między innymi E. B. (1) oraz A. S. (3). Wskazano wyżej na treść zeznań tych świadków, którzy podali, że P. R. dał namiar na firmę (...). Był wnioskodawcą podpisania umowy z tą firmą. Firma nie była sprawdzana. Oskarżony nie wydawał w tym zakresie poleceń. Jego obowiązkiem było rzetelne sprawdzenie oferentów. Nie dopełnił tego obowiązku. Wynikało to z tego że w sposób sprzeczny z obowiązującymi procedurami dążył do tego aby wybrać firmę (...). Wskazano już wyżej w oparciu o zeznania E. B. i S. S., że P. R. był motorem zmian w wyborze wykonawcy na (...). To według jego sugestii E. B. wybrał ofertę firmy (...). Przytoczone wyżej dowody pokazują jak doszło do wyboru tej oferty, w sytuacji gdy oferent nie przedstawił kosztorysu. Ceny proponowane przez Firmę (...), co szczególnie znamienne, były tylko nieznacznie niższe od cen proponowanych przez firmę (...) i to każdorazowo jak ta firma obniżała cenę w swej ofercie. Wskazane wyżej dowody nie pozostawiają też wątpliwości, że P. R. akceptował zmianę umowy i wprowadzenie podwykonawcy. Nie sprawdzał też zasadności wniosku o wypłatę zaliczki. W konsekwencji tych działań zaliczka celowa została wypłacona i wydatkowana nie zgodnie z jej przeznaczeniem. Zaliczka nie została rozliczona. A w ostatecznym efekcie tych działań III etap prac na (...) musiała wykonać firma (...)(k. 5751). Doszło do opóźnienia wykonania prac i to za większe pieniądze. Jest to efektem nie

tylko nie dopełnienia obowiązków przez oskarżonego. To efekt jego powiązań z J. O. i w konsekwencji nieuczciwych działań. Na tę nieuczciwość wskazał w swych wyjaśnieniach A. K.. Brak przy tym jakichkolwiek podstaw aby dać wiarę zaprzeczającym wyjaśnieniom P. R.. Wyżej przytoczono te wyjaśnienia. Pozostają one w rażącej sprzeczności z zebranymi dowodami w postaci zeznań świadków, dowodów z dokumentów. Są to też wyjaśnienia wewnętrznie sprzeczne.

W apelacji P. R. postawiono szereg zarzutów związanych z obrazą art. 7k.p.k. Stawiane zarzuty są bezzasadne w stopniu oczywistym. Wskazano już wyżej, iż wyjaśnienia A.K. w zakresie przyjęcia łapówki od J. O. są konsekwentne. Jest to w istocie jedyna okoliczność wynikająca z jego wyjaśnień, o której mówił konsekwentnie. Brak jakichkolwiek powodów aby tym wyjaśnieniom w zakresie podanego faktu nie wierzyć. Za prawdziwością tych wyjaśnień przemawia nie tylko ich konsekwencja, ale również cały splot zdarzeń związanych z wyborem wykonawcy na III etap remontu na (...). Wyjaśnienia P. R. nie podważają wyjaśnień A. K.. Z przytoczonych wyżej wyjaśnień P. R. wynika, iż są one wewnętrznie nie spójne oraz pozostają w rażącej sprzeczności w konfrontacji ze wskazanymi już wyżej dowodami. Brak podstaw do oceny, jak chce apelujący, iż wyjaśnienia P. R. są spójne z wyjaśnieniami J. O.. J. O. zaprzeczył jedynie popełnieniu zarzucanych mu czynów, a przed sądem odmówił składania wyjaśnień(k. 5443v.).

W odpowiedzi na zarzuty postawione w punktach I (4,5,6) apelacji P. R. wskazuje się, iż przytoczone wyżej dowody przeczą argumentacji przedstawionej w apelacji. Prawdą jest, że E. B. zeznał, iż cena zaproponowana przez firmę (...) była najniższa. Jednocześnie ten świadek przyznał, iż firma (...) została wybrana według sugestii P. R.. Przedstawiono już wyżej jak przebiegał proces wyboru firmy (...). Wskazano też na zeznania prezesa (...) S. S., który wskazał, że przy tak małej różnicy cenowej na nowego wykonawcę rozsądek nakazywał pozostawić na budowie dotychczasowego wykonawcę. Proces dowiódł ponad wszelką wątpliwość, iż P. R. nie kierował się interesem firmy lecz interesem własnym.

Wbrew temu co podniesiono w apelacji wybór firmy (...) nie odbył się zgodnie z obowiązującymi w (...) procedurami. Wskazano już na zeznania S. S.. Ponownie wypada wskazać także na zeznania A. S., który podał, że przy tak wysokiej kwocie III etapu prac na (...) powinien być przetarg, a decyzję podjęto w trybie ofertowym. Już kilkakrotnie wskazywano na zeznania E. B., że wybrał firmę (...) według sugestii P. R.. Wybór nastąpił według oferowanej najniższej ceny i co przy tym znamienne proponowana cena nie była udokumentowana kosztorysem.

P. R. akceptował wniosek o wypłatę zaliczki oraz zmianę klimatyzatorów. Wcześniej nie wydał żadnych poleceń, aby sprawdzić dane zawarte we wniosku, ani też nie zadał sobie trudu postawienia pytań podległym mu pracownikom czy fakty podane we wniosku firmy (...) są prawdziwe. Wynika to wprost z zeznań A. S.. Bez problemu akceptował wniosek firmy (...).

W apelacji postawiono również zarzut obrazy art. 167k.p.k. w zw. z art. 366§1k.p.k. Autor apelacji nie dostrzega, iż w aktach sprawy znajduje się dokument w postaci Zasad postępowania przy wyborze oferenta(...) – k. 1184. Ten dowód został ujawniony na rozprawie(k. 6298 w zw. z k. 5197). We wcześniejszych rozważaniach wskazano jakie obowiązki spoczywały na P. R. jako dyrektorze (...)(...)g. Wskazano również na podejmowane działania i konsekwencje tych działań. Stąd też sąd odwoławczy uznaje za zbędne ponowne przytaczanie przedstawionej już argumentacji, w związku ze stawianym w apelacji zarzutem.

Argumentacja przedstawiona w odpowiedzi na apelację oskarżonego P. R. odnosi się także do zarzutów postawionych w apelacji A.K., autorstwa adw. R. M. w zakresie czynu przypisanego mu w punkcie VII części rozstrzygającej skarżonego wyroku. W związku z zarzutami postawionymi w apelacji, w uzupełnieniu przedstawionej już argumentacji, sąd odwoławczy prezentuje następujące stanowisko.

Oczywistym jest, że na skutek wyboru firmy (...) nastąpiło zagrożenie wystąpienia szkody po stronie (...). Firma (...) nie była przygotowana kapitałowo do prowadzenia tak dużej inwestycji. W tym zakresie wskazywano już na zeznania P. Ż.(k. 3216). Była to firma jednoosobowa. Dobrze tę firmę charakteryzują zeznania S. S.(k. 3080). Podał on, że firma (...) była firmą działająca na zasadzie „ja i szwagier”. Wskazując na powyższą ocenę nie można tracić z pola widzenia faktu, że firma (...) w istocie była figurantem. Taki wniosek nasuwa się z analizy wyjaśnień A. C.(k. 4721).

Przyznał on, że o przetargu dowiedział się od M. T.. Podał również, że to M. T. zgłosił do przetargu jego firmę. Zważyć również należy, że krótko po podpisaniu umowy z firmą (...) (8 września 2006 r. – k. 3466) niezbędnym stało się podpisanie aneksu do umowy mocą którego wprowadzono podwykonawcę, którego prace obejmowały około 80% całego kontraktu (k. 3480 aneks do umowy z 27 października, k. 3077 zeznania S. S.). Wskazano, że umowa z R. została podpisana 8 września 2006 r. (k. 3466), a już 16 października 2006 r. został złożony wniosek o zaliczkę podpisany przez A. C. (k. 3478) w sytuacji gdy w (...) nie było praktykowane wypłacanie zaliczek, na co wskazują zeznania S. S. i M. O.. W tym miejscu zasadnym jest ponowne odwołanie się do wyjaśnień A. C. (k. 4723). Podał on, że jego firma nie współpracowała z takimi dużymi firmami jak (...). Na realizację umowy z (...) miał przygotowane 160 000 zł. Złożył wniosek o zaliczkę. Nie pamięta kto redagował wniosek. Wszystkie pisma były konsultowane z M. T. (1). A więc także w sytuacji gdy S. (...) nie był jeszcze podwykonawcą firmy (...). Po otrzymaniu zaliczki, ponownie wskazać należy, iż była to zaliczka celowa, 150 000 zł A. C. przelał na konto S. (...), a pozostałe pieniądze zostały na jego na jego koncie jako zasilenie jego firmy przez S. (...).

W kolejnym zarzucie autor apelacji wskazuje, że wobec A. C. i M. T. zapadł wyrok uniewinniający. Ta okoliczność rzutuje na zasadność zarzutu stawianego A. K.. Inny zarzut postawiono wskazanym oskarżonym, a inny zarzut ciążył na A. K.. To z wyjaśnień A. K. wynika, że przyjął 30 000 zł od J. O. za działania umożliwiające firmie (...). O realizację kontraktu. W tym zakresie dowody są oczywiste. Przedstawiono je wyżej. Wobec A. C. i M. T. sąd pierwszej instancji nie znalazł dowodów ich winy w zakresie zarzucanych im czynów. Takie rozstrzygnięcie zaakceptował rzecznik oskarżenia publicznego. Treść tego rozstrzygnięcia w żadnej mierze nie przekłada się na odpowiedzialność A. K.. Działania A. K. polegające na braku weryfikacji oferentów oraz składanych przez nich wniosków o zmianę umowy naraziły (...) na powstanie szkody. Ekwiwalentem niedopełnienia obowiązków przez A. K. była łapówka wręczona przez J. O.. Wcześniej wskazano już, że działania A.K. i P. R. w istocie doprowadziły do opóźnienia realizacji inwestycji oraz do zwiększenia wydatków na tę inwestycję.

Przy omawianiu apelacji oskarżonego P. R. wskazano, iż A.K. jedynie był konsekwentny w zakresie podawania faktu dotyczącego przyjęcia łapówki dla siebie i P. R. od J. O. w kwocie 30 000 zł. Konsekwencją podawania tego faktu, także w czasie przesłuchań z udziałem autora apelacji przemawiała za daniem wiary wyjaśnieniom A. K. w tym zakresie. Także ciąg zdarzeń, wynikający z wcześniej przedstawionych już dowodów, pokazujący sposób wyboru oferenta i powiązań personalnych przemawiał za wiarygodnością wyjaśnień A. K. w omawianym zakresie. Omawiając apelację P. R. oceniono wyjaśnienia tego oskarżonego oraz wyjaśnienia J. O.. Ta ocena odnosi się także do apelacji A. K. w związku ze stawianymi zarzutami w tej apelacji. Stąd też sąd odwoławczy uznaje za zbędne ponowne przytaczanie przedstawionej już argumentacji. Tym samym Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do oceny, iż wyjaśnienia A. K. w zakresie podawanego przez niego faktu przyjęcia łapówki od J. O., zostały ocenione w sposób dowolny a nie swobodny. Stąd też zarzut obrazy art. 410k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oceniono jako bezzasadny w stopniu oczywistym.

Podobnie bezzasadny jest zarzut obrazy art. 4k.p.k., art. 5§2k.p.k. w zw. z art. 92k.p.k. w zakresie omawianego czynu.

Brak podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wyrok i oceniając zebrane w sprawie dowody dopuścił się obrazy art. 4 k.p.k., a więc wyrażonej w tym przepisie zasady obiektywizmu. Apelacja nie przedstawia argumentacji na poparcie sformułowanego zarzutu obrazy zasady obiektywizmu, a przede wszystkim nie wskazuje jakie konkretnie przepisy miałyby naruszyć sąd pierwszej instancji, których naruszenie miałyby wskazywać brak respektowania jednej z naczelnych zasad procesu karnego. Podnosząc zarzut naruszenia art. 4 k.p.k. nie jest wystarczające odwołanie się w apelacji jedynie do zasady obiektywizmu, bez podania, jakie przepisy ją konkretyzujące zostały naruszone przez sąd I instancji. Wskazać należy również, iż zasada wyrażona w art. 4 k.p.k. nie sprowadza się do obowiązku interpretowania materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jedynie na korzyść oskarżonego. Istota tej zasady sprowadza się do obiektywnej oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie.

Obraza art. 5 § 2 k.p.k. ma miejsce wówczas, gdy w danym zakresie istnieją wątpliwości, które nie dają się usunąć, mimo wykorzystania wszelkich dostępnych źródeł i środków dowodowych. O naruszeniu tego przepisu można zatem mówić dopiero wówczas, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z regułami, o których mowa w art. 7 k.p.k. wątpliwości te nie zostały usunięte i nie rozstrzygnięto ich na korzyść oskarżonego. Dodać przy tym

należy, że zasada ta nie wchodzi w grę, jeżeli wątpliwości zgłasza jedynie autor środka odwoławczego, a nie miał ich (jak w niniejszej sprawie) sąd orzekający, który dokonał stanowczych, zgodnych z dyrektywami określonymi w art. 7 k.p.k. ustaleń faktycznych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., III K 195/05, OSNKW z 2006 r., z. 4, poz. 39, str. 45).

W odniesieniu do A. K. sąd pierwszej instancji zasadnie uznał za wiarygodne te fakty, które podawał konsekwentnie, a nadto fakty te w sposób pośredni zostały zweryfikowane innymi dowodami, o czym była już mowa wyżej. Fakt przyjęcia łąpówki od J. O. A. K. podawał w sposób konsekwentny. Jest to okoliczność uznana za wiarygodną, okoliczność, która nie budzi wątpliwości.

W apelacji drugiego obrońcy A. K. postawiono zarzut obrazu art. 296a§1k.k. W wypadku nie uwzględnienia tego zarzutu wskazano na obrazę art. 60§3k.k. w zw. z art. 60§6 pkt 4k.k

Zgodnie z art. 296a§1k.k. „Kto, pełniąc funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub pozostając z nią w stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, żąda lub przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową albo stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji lub niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi lub świadczenia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”. W takim brzmieniu przepis obowiązuje od 18 grudnia 2008 r. (Dz. U. 2008, 1344). W okresie od 1 lipca 2003 r. wskazany przepis obowiązywał w brzmieniu „Kto, pełniąc funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub mając, z racji zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji, istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością takiej jednostki, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę w zamian za zachowanie mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową albo za czyn nieuczciwej konkurencji lub za niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi lub świadczenia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5” (Dz. U. 2003, 1061). Analiza przytoczonych przepisów wskazuje, że aktualne brzmienie przepisu uzupełniono o sformułowanie „ pozostając z nią w stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, żąda”. Wskazana zmiana z uwagi na treść postawionego zarzutu oraz jego opis przyjęty w wyroku jest bez znaczenia.

A.K. od 4 kwietnia 2006 r. (k. 1004) do 15 stycznia 2007 r. (k. 1015) był członkiem Zarządu i (...) S.A. z siedzibą we W.. Do jego obowiązków należało prowadzenie interesów spółki, zarządzanie i zajmowanie się jej sprawami majątkowymi(k. 1004). Miał zatem istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki. Jak sam wyjaśnił przyjął od J. O. 30 000 zł. Były to pieniądze za wybór firmy (...). O. w związku z inwestycją na (...). Wskazano już wcześniej na działania polegające na nie dopełnienie obowiązków przez A. K. i P. R.. Nie było dziełem przypadku, że wcześniej J. O. udostępnił A. K. mieszkanie na terenie W., za które ten nie płacił czynszu(k. 609). Sposób wyboru wykonawcy na (...) oraz akceptacja wniosków składanych przez wykonawcę, za którym w istocie stał J. O., bez sprawdzania prawdziwości danych zawartych w tych wnioskach, jednoznacznie dowodzi, iż decyzje nie były podejmowane uczciwie. Były podejmowane sprzecznie z procedurami obowiązującymi w (...). Podstawy takiego zachowania A. K. jak i P. R. wynikały z działań J. O., działań sprzecznych z prawem. Wcześniej wskazano już szereg dowodów upoważniających do prezentowanej oceny. Te działania narażały na szkodę interesy (...). Szerzej na ten temat była już mowa. Zasady wiedzy i doświadczenia życiowego pozwalają na ocenę, że gdyby firma (...) zgłosiła się do konkursu bez wsparcia J. O. i gdyby rzetelnie została sprawdzona z polecenia A. K. czy też wcześniej P. R., nie mogła być wybrana jako wykonawca na tak dużą inwestycję. A. C. przyznał kto zgłosił jego firmę do przetargu. Przyznał także, iż jego firma nie prowadziła tak dużych inwestycji. Z jego wyjaśnień wynika jednoznacznie, że firma (...) nie była przygotowana kapitałowo do prowadzenia takiej inwestycji. Firma została wybrana bez przedstawienia kosztorysu. Ten został sporządzony już po wyborze firmy (...). Podpisanie umowy z firmą (...) narażało (...) na szkodę majątkową. Ta firma nie miała możliwości kadrowych oraz finansowych do realizacji podpisanego kontraktu. Nie miała również żadnych doświadczeń w zakresie prowadzenia tak dużej inwestycji. Wybierając tę firmę jako wykonawcę III etapu remontu na (...) A. K. nie działał jako dobry gospodarz, do którego obowiązków należy dbanie o interesy zarządzanej przez niego spółki akcyjnej. Po podpisaniu umowy udzielono tej firmie zaliczki celowej, która nie została wydatkowana zgodnie z przeznaczeniem. Podjęto działania, których celem była realizacja inwestycji poprzez zmianę projektu. I to

bez uzasadnienia. W konsekwencji inwestycja została zrealizowana z opóźnieniem, przez inną firmę, przy poniesieniu większych kosztów realizacji tej inwestycji. Na te kwestie wskazano już we wcześniejszych rozważaniach. A zatem brak podstaw do oceny, iż zachowanie A.K. nie wyczerpało znamion zarzucanego mu przestępstwa.

Do obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary niezbędne jest łączne występowanie wymienionych w art.60§3 k.k. warunków:

- a) współdziałanie z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa,
- b) ujawnienie informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa,
- c) ujawnienie musi być dokonane przed organem powołanym do ścigania przestępstw,
- d) ujawnienie musi dotyczyć istotnych okoliczności przestępstwa.

Współdziałanie z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa oznacza, że w grę może wchodzić współdziałanie z co najmniej dwiema osobami. Rozumieć należy to współdziałanie zgodnie ze znaczeniem nadanym temu pojęciu przez przepisy zawarte w rozdziale II kodeksu karnego. Osobą „współdziałającą” ze sprawcą w ujęciu powyższych przepisów jest więc współsprawca, tzn. sprawca kierowniczy, sprawca polecający, podżegacz i pomocnik, przy czym wszystkie te postaci współdziałania dotyczą konkretnego czynu zabronionego, nie zaś pewnych wspólnych działań, w trakcie których popełniane są różne przestępstwa/ tak też SA w Katowicach w wyroku z dnia 17.02.2000 r. sygn. II AKa 1/00 Lex/.

Porównując treść art. 60§3 k.k. z treścią art. 60§4 k.k. nasuwa się wniosek, że dla obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60§3 k.k. nie jest niezbędne, aby ujawnione informacje dotyczące osób współdziałających oraz okoliczności popełnienia, były organom ścigania nieznane/ Z. Sienkiewicz, Kodeks Karny Komentarz, tom II, s. 130, ARCHE s.c. Gdańsk 1999/. Takie też zajął stanowisko SN w uchwale z dnia 25.02. 1999 r. I KZP 38/98 – Lex. W myśl tej uchwały „Warunkiem stosowania obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, przewidzianego w art. 60§3 k.k., jest przekazanie organowi powołanemu do ścigania przestępstw, przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu(w rozumieniu przepisów zawartych w rozdziale II k.k.) z co najmniej dwiema osobami, wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, niezależnie od tego, czy informacje te były już organowi ścigania znane, a także od tego, na jakim etapie postępowania przygotowawczego – prowadzonego w tej sprawie – nastąpiło przekazanie takich informacji”.

Jednak w późniejszej uchwale z dnia 29.10.2004 I KZP 24/04 – OSNKW 2004/10/92 – Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że „ Użyty w art. 60§3 k.k. termin ujawni oznacza przekazanie przez sprawcę organowi powołanemu do ścigania przestępstw określonych tym przepisem wiadomości dotychczas temu organowi nieznanymi lub takich, które – według wiedzy sprawcy – są temu organowi nieznane”. Taki pogląd dotyczący terminu „ujawni” został ugruntowany w orzecznictwie. Wskazać należy również, że „ Potwierdzenie przez oskarżonego w toku przesłuchania przed organem powołanym do ścigania przestępstw wiedzy tegoż organu o popełnionych przez niego czynach, których opis został zawarty w treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów, nie stanowi ujawnienia informacji, o których mowa w art. 60§3 k.k./ por. wyrok SN z 20 lutego 2003 r. – II KK 113/02, OSNKW, z. 5-6/2003, poz.52 oraz wyrok SA we Wrocławiu z 25 maja 2006 r. – II AKa 129/06, Lex/

Przez okoliczności „ istotne” w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozumie się nie tylko stanowiące ustawowe znamiona przestępstwa, ale również jego rozmiary, sposób działania, wielkość wyrządzonej szkody oraz osoby, które brały w nim udział, a bardziej generalnie – wszystkie znane sprawcy okoliczności, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy/ por. wyrok SN z dnia 21.10.2001 r. V KK 282/02 Lex/.

Przenosząc wskazane wyżej judykaty na grunt ocenianej sprawy należy stwierdzić, iż A. K. w czasie przesłuchania w dniu 25 lipca 2007 r. ujawnił fakt przyjęcia łapówki od J. O.(k. 609). Podał za co łapówka została wręczona

oraz jaka była w tym przestępstwie rola P. R. i J. O.. Ten fakt nie był znany organom prowadzącym postępowanie przygotowawcze. Dopiero w następstwie tych wyjaśnień – 1 sierpnia 2007 r. - postawiono zarzut P. R.(k. 348), J. O. - 22 lipca 2008 r.(k. 3256) oraz A. K. – 1 sierpnia 2007 r.(k. 637). W czasie kolejnych przesłuchań oskarżony w odpowiedzi na pytania ujawniał szczegóły przestępczej działalności. W zakresie tego przestępstwa jego wyjaśnienia były konsekwentne. A zatem ma rację autorka apelacji dowodząc, iż w zakresie tego czynu oskarżony kwalifikuje się na obligacyjne nadzwyczajne złagodzenie kary. Ma rację również autorka apelacji dowodząc, iż w świetle obowiązującego prawa A. K. jest osobą nie karaną(k. 6591).

Konsekwencją uwzględnienia powyższego zarzutu jest obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary w oparciu o art. 60§6 pkt 4k.p.k. Wymierzając karę w oparciu o treść art. 60§6pkt 4 k.p.k. sąd orzekł grzywnę w wysokości dotychczas orzeczonej przez sąd pierwszej instancji. Tak orzekając sąd odwoławczy podzielił te okoliczności, które miał na uwadze przy wymiarze kary grzywny Sąd Okręgowy.

A.K. został uznany również winnym popełnienia występku zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia z modyfikacją przyjętą w punkcie VI części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku.

Podstawę ustaleń w tym zakresie stanowią przede wszystkim wyjaśnienia a następnie zeznania T. K.. Stąd też w związku z zarzutami stawianymi w apelacji zasadnym jest na wstępie przytoczenie wyjaśnień i zeznań T. K..

Składając wyjaśnienia 23 sierpnia 2007 r. T. K. (1) podał(k. 2651-2654), że polecenie K. zrozumiał jako polecenie załatwienia mu telewizora za darmo, bo w przeciwnym razie mógłby stracić pracę. Telewizor dla K. został rozliczony w ramach zakupu projektora dla (...). Był to telewizor 42 calowy, za który K. nie płacił.

W czasie kolejnego przesłuchania w dniu 20 lutego 2008 r. (k. 2687-2691) T. K. (1) potwierdził swoje dotychczasowe wyjaśnienia. Podał, że otrzymał od K. polecenie załatwienia telewizora. K. polecił aby załatwił mu tanio telewizor. Tanio oznaczało w tym wypadku nieodpłatnie. Koszt zakupu telewizora w kwocie 4.000 zł doliczony został do kosztów zakupu projektora nabytego dla (...). K. podpisał zamówienie na ten projektor. Świadek powiedział wtedy oskarżonemu, że w koszcie zakupu projektora doliczony jest ten telewizor dla oskarżonego. K. nie zapłacił za telewizor. Na telewizor nie było faktury.

Wskazane wyjaśnienia T. K. podtrzymał na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2012 r. (k. 5494). Zeznał, że polecenie A. K. odebrał tak, że chce on dostać telewizor. Nie otrzymał od niego pieniędzy na zakup telewizora. Załatwił telewizor dla A. K.. Dostał go nieodpłatnie podpisując zlecenie na zakup rzutnika dla (...). Sprzedawca rzutnika dołożył telewizor około 40 calowy (...). Na fakturze wymieniony był projektor.

A.K. wyjaśnił, że prosił T. K. o pomoc w zakupie telewizora. On załatwił mu telewizor wartości 4000 zł, za który zapłacił 2000 zł(k. 607 i k. 729). Przyznał, że nie widział faktury za telewizor(k. 4494).

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny dowodów. Zasadnie dał wiarę zeznaniom T. K.. Te zeznania zasługują na walor wiarygodności z uwagi na konsekwencję wypowiedzi w zakresie ocenianego czynu. Zważyć również należy, iż te zeznania znalazły także potwierdzenie w zeznaniach S. C. – kierowcy A. K.. Podał on, że na polecenie T. K. pobrał z magazynu firmy telewizor, który zawiózł do mieszkania A. K. w W.. Przyznał również, iż na telewizor nie otrzymał dokumentów. Zważyć należy także, iż A.K. przyznał, że otrzymał telewizor za połowę wartości, bez dokumentów, bez faktury zakupu. Stąd też Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko wyrażone przez sąd pierwszej instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku(k. 6484v.-6485).

Sąd dokonał prawidłowej oceny prawnej zachowania A.K.. Wskazano już wcześniej, iż A.K. był wiceprezesem (...) S.A. Do jego obowiązków należało prowadzenie interesów spółki, zarządzanie i zajmowanie się jej sprawami majątkowymi. Przyjął on korzyść majątkową w postaci telewizora nadużywając udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że podpisał zamówienie na wideoprojektor w firmie (...) sp. z o.o. w koszcie zakupu, którego to wideoprojektora doliczona została cena telewizora dla niego. W ten sposób wyrządził firmie (...) szkodę majątkową, gdyż w istocie za ten telewizor zapłacił (...).

W związku z zarzutem postawionym w apelacji należy stwierdzić, iż w odniesieniu do ocenianego czynu brak podstaw do wymierzenia kary w oparciu o art. 60§3k.k. To wyjaśnienia T. K. pozwoliły na faktyczne ustalenia dotyczące omawianego zarzutu, a nie wyjaśnienia A. K.. Brak również pozostałych przesłanek wymienionych w art. 60§3k.k., a omawianych już wyżej.

W odniesieniu do zarzutu postawionego w apelacji, że sąd pierwszej instancji nie ustalił powstałej szkody wskazuje się, iż A. K. został uznany winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. W zarzucie wskazano szkodę w kwocie 4000 zł. W punkcie VI części rozstrzygającej sąd wyeliminował jedynie z opisu czynu sformułowanie, iż zachowanie A.K. stanowiło niedopuszczalną czynność preferencyjną. W uzasadnieniu wyroku sąd pierwszej instancji wskazał, iż dał wiarę wyjaśnieniom T. K.. Z tych wyjaśnień wynika, iż cena zakupu telewizora wyniosła 4000 zł.

Przytoczone wyżej dowody oraz argumentacja przedstawiona w związku z zarzutami postawionymi w apelacji P. R. (1) oraz w apelacjach A. K. (1) mają odniesienie do zarzutów postawionych w apelacji J. O. (1).

J. O. (1) poznał A. K. (1) oraz P. R. (1). Wiedział czym się zajmują oraz na jakich pracują stanowiskach w (...) S.A. Oskarżony znany był w firmie (...). Wskazują na to zeznania E. B. (1) oraz zeznania A. S. (3). Nie jest dziełem przypadku, że J. O. (1) udostępnił swoje mieszkanie A. K. (1), za które jak przyznał A. K. nie płacił. Zważyć przy tym należy, a co wynika z wyjaśnień A. K. jak i z wyjaśnień J. O. obaj oskarżeni nie utrzymywali kontaktów towarzyskich. Stąd też jeżeli J. O. nie udostępnił mieszkania A. K. w celach zarobkowych, czy też z uprzejmości jak przyjacielowi, to wniosek nasuwa się jeden. Celem działania J. O. było zjednanie sobie w ten sposób przychylności A. K., który był wiceprezesem (...) i decydował w sprawach majątkowych tej firmy, z którą to firmą (...) O. prowadził interesy. Sytuacja związana z udostępnieniem mieszkania ma miejsce przed wyborem wykonawcy na III etap prac remontowych na (...).

Wyżej wskazano już na sposób wyboru wykonawcy i oceniono, że nie był to wybór zgodny z przyjętymi w (...) procedurami. Wskazując na zeznania A. S. (3) oceniono, że przy tak wysokiej kwocie prac remontowych wymagany był przetarg. A podjęto decyzję w trybie ofertowym. Odwołując się do dowodu z dokumentu wskazano już wyżej, że 12 lipca 2006 r. powołany w (...) zespół wskazał na firmę (...) jako na wykonawcę III etapu prac na (...). Ta decyzja została unieważniona. Na wniosek P. R. procedurę powtórzono i wybrano firmę (...). Wynika to z przytoczonych już zeznań S. S. (2). Motorem zmian w zakresie wyboru wykonawcy na (...) był P. R.. Wskazał na tę okoliczność świadek E. B. (1). Ten świadek zeznał również, że wybierając firmę (...) działał według sugestii P. R.. To P. R. wskazał firmę (...) w (...), o czym zeznał A. S.. P. R. nie był by w stanie przeforsować wyboru firmy (...) bez A. K., który był członkiem zarządu, wiceprezesem (...) i popierał ten wybór na posiedzeniu zarządu, który podejmował ostateczne decyzje. Przytaczając wyżej wyjaśnienia A. C. wskazano, iż firma (...) została zgłoszona do przetargu przez M. T. (1). Z przytoczonych wyżej wyjaśnień tego oskarżonego wynika, że firma (...) nie prowadziła wcześniej tak dużych inwestycji. Najlepiej scharakteryzował tę firmę S. S. podając, że była to firma „ja i szwagier”. Ta firma nie była także przygotowana kapitałowo do prowadzenia tak dużej inwestycji. Te okoliczności przekonują do wyjaśnień A. K., iż J. O. wręczył mu 30 000 zł do podziału z P. R.. Gdyby zachowano procedury i sprawdzono firmę (...) ta firma nie mogła być wybrana jako generalny wykonawca remontu o tak znaczącej kwocie. Ta firma nie dawała gwarancji powodzenia realizacji inwestycji. Tej oceny dowodzą dalsze konsekwencje podejmowanych decyzji. Wprowadzenie podwykonawcy oraz udzielenie zaliczki przez (...), co w tej firmie wcześniej nie było praktykowane. Oczywistym jest, iż udzielenie zaliczki nie jest czynnością sprzeczną z prawem. Jednakże zważyć należy, że była to zaliczka celowa. Zaliczka została wypłacona firmie (...). Jednakże 150 000 zł z tej zaliczki trafiło do firmy (...). O.. Brak również dowodów, które wskazywałyby, że dostawca klimatyzatorów firmy (...), uzależniała dostawę, od wpłaty zaliczki na urządzenia klimatyzacyjne.

Oskarżeni P. R. jak i A. K. odpowiedzialni także za remonty i tym samym wybór wykonawcy, nie tylko nie zadali sobie trudu polecenia sprawdzenia firmy (...) ale także nie wykazali w tym zakresie żadnej troski. Bo w istocie o to chodziło. I za to płacił im J. O.. Powyższą ocenę potwierdzają zeznania E. B. (1), który podał, że w momencie wyboru firmy (...) nie było kosztorysu na prace tej firmy. Przytaczano już wyżej dowody wskazujące na sposób podawania ceny przez oferentów. Znamienne jest to, iż kolejne podawane ceny przez oferentów wyglądały tak, że oferta R. była zawsze nieznacznie niższa. Zasady wiedzy i doświadczenia życiowego pozwalają na rzeczywistą ocenę sposobu kształtowania się ceny na remont III etapu (...). R. złożył ofertę ostateczną, która zaledwie o 8 125 zł była niższa od oferty firmy

(...). Trafnie wskazał S. S. prezes (...), że przy tak małej różnicy cenowej na nowego wykonawcę rozsądek nakazywał pozostawić na budowie dotychczasowego wykonawcę.

Analizując materiał dowodowy wskazano już wyżej, że umowa z firmą (...) została podpisana 8 września 2006 r. W dniu 16 października A. C. w imieniu firmy (...) złożył wniosek o zaliczkę. A. C. wyjaśnił, że wniosek przygotowywał M. T.. Złożony wniosek został zaakceptowany przez P. R., a następnie A.K. podejmował decyzje. Tak więc M. T. przygotowywał wniosek nie będąc jeszcze podwykonawcą firmy (...). Dopiero 27 października został podpisany aneks, mocą którego wprowadzono podwykonawcę S. (...), a więc firmę należącą do J. O. i M. T.. W (...) wiadomym było, że firma (...) to J. O.. Wskazał na tę okoliczność E. B..

Oskarżeni P. R. oraz A. K. nie sprawdzali zasadności wniosku o zmianę technologii klimatyzacji. T. D. (2) wskazał, że nie było żadnych problemów z zamówieniem urządzeń klimatyzacyjnych przewidzianych w projekcie. Podobnej treści są zeznania K. W. przytaczane już wyżej. Świadek podał również, iż zmiany, które chcieli wprowadzić podwykonawcy, czyli firma (...) były niekorzystne. Nie można było dokonać swobodnej wymiany urządzeń klimatyzacyjnych firmy (...) na urządzenia firmy (...). Podobnej treści są zeznania M. G., także wyżej już przytoczone. Stąd też oczywistym jest, iż działania P. R. i A. K. były niekorzystne dla (...). Naraziły tę firmę na szkodę majątkową. W istocie firma poniosła szkodę. Inwestycja nie została ukończona w terminie. Prace na (...) zostały zrealizowane ostatecznie przez firmę (...), z tym że nastąpiło to w późniejszym terminie. I wydano na tę inwestycję większe pieniądze od początkowo ustalonej kwoty. P. R. akceptował a A. K. podjął decyzję o wypłacie zaliczki celowej, która jak już wcześniej wskazano nie została wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem.

Przypisanie J. O. popełnienia przestępstwa z art. 296a§2k.k. jest w pełni zasadne. Udzielił on A.K. i P. R. korzyści majątkowej w kwocie 30 000 zł w zamian za działania sprzeczne z procedurami dotyczącymi wyboru wykonawców na prace remontowe prowadzone w firmie (...) oraz za działania sprzeczne z racjonalną gospodarką, które to działania naraziły firmę (...) na wyrządzenie tej jednostce szkody majątkowej. I w rzeczywistości ta jednostka taką szkodę poniosła. Ciąg układających się zdarzeń pozwala ocenić, iż nie były to działania przypadkowe. Były to działania, które miały służyć interesom wszystkich trzech oskarżonych.

Opisane wyżej działania J. O. związane z udostępnieniem mieszkania A. K., a następnie wręczenie 30 000 zł legły u podstaw przekroczenia uprawnień przez P. R. i A. K. oraz niedopełnienie przez nich obowiązków. Nie dochowali oni procedur związanych z wyborem wykonawcy na tak dużą inwestycję. Gdyby rzetelnie sprawdzano oferentów firma (...) nie mogła być wybrana jako wykonawca III etapu remontu na (...). Przyczyny wskazano już wyżej. Podniesiono już wyżej, że firma (...) to w istocie figurant, co wykazano odwołując się do wyjaśnień A. C.. Za tą firmą w istocie kryła się firma (...).O.. Wskazano już wyżej, że gdyby nie działania J. O. firma (...) nie mogła być wybrana. Wybierając jednoosobową firmę na remont wart 1 040 000 zł nie trzeba być wielkim znawcą prac budowlanych aby wiedzieć, że w ten sposób można wyrządzić kierowanej firmie szkodę majątkową. Stanowczo również trzeba stwierdzić, iż firma (...) nie była w stanie zrealizować podpisanej umowy, która nie przewidywała podwykonawców. Tak podpisana umowa powodowała, że firma (...) została narazona na wyrządzenie jej szkody. Stąd też szybki wniosek o wprowadzenie aneksu do umowy celem wprowadzenia podwykonawcy czyli firmy (...).O.. Stroną umowy została firma, która w przypadku roszczeń między stronami nie jest w stanie sprostać tym roszczeniom. Do takich roszczeń w istocie doszło. Podwykonawca – 80% wartości kontraktu - pozostawał poza odpowiedzialnością wobec (...).

Wskazać należy również, że brak możliwości realizacji inwestycji w terminie poprzez brak rzetelności prowadzi do opóźnienia w realizacji inwestycji. Inwestycja nie zrealizowana w terminie to dalsze koszty, czyli dla firmy szkoda majątkowa. W ocenianej sprawie brak rzetelności w prowadzeniu inwestycji sprowadzał się do tego, że wykonawca zamierzał prowadzić prace remontowe w sposób odbiegający od projektu. W tym celu złożył stosowny wniosek oparty na nieprawdziwych przesłankach.

Brak podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wyrok dopuścił się obrazy przepisów postępowania, a to art. 4 k.p.k., art. 5§2k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92k.p.k., art. 410k.p.k.

Sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wyrok i oceniając zebrane w sprawie dowody nie dopuścił się obrazy art. 4 k.p.k., a więc wyrażonej w tym przepisie zasady obiektywizmu. Zasada wyrażona w art. 4 k.p.k. nie sprowadza się do obowiązku interpretowania materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jedynie na korzyść oskarżonego. Istota tej zasady sprowadza się do obiektywnej oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie. Takiej też oceny dokonał sąd pierwszej instancji. Ocena jest swobodna a nie dowolna, jak zarzuca się w apelacji.

Wskazano już wyżej dlaczego wyjaśnienia A. K., w których podaje fakt, okoliczności i motywy wręczenia mu łapówki przez J. O. zasługują na wiarę. W tym zakresie są to wyjaśnienia konsekwentne. Takie wyjaśnienia A. K. składał w toku postępowania przygotowawczego, także w obecności swego obrońcy. A co szczególnie istotne te wyjaśnienia konsekwentnie podtrzymał na rozprawie w przeciwieństwie do innych faktów, które wcześniej podawał w swych wyjaśnieniach. Wskazał także na przyczyny, dla których nie podtrzymał wcześniej podanych okoliczności. Te wyjaśnienia, co wskazano wyżej, znalazły pośrednio potwierdzenie w innych dowodach.

W odniesieniu do omawianego czynu brak nie dających się usunąć wątpliwości. Wyżej wskazano na dowody, które upoważniają do prezentowanej oceny. Brak także podstaw do oceny, iż zaskarżone rozstrzygnięcie zapadło z obrażą art. 410k.p.k. Obraża art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy wyrokujący sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej albo opiera się tylko na części materiału ujawnionego. Dokonanie oceny materiału ujawnionego, nie-odpowiadającej interesowi procesowemu skarżącego, nie uchybia dyspozycji art. 410 k.p.k. Inną rzeczą jest prawidłowość oceny materiału dowodowego, co zapewne chciał zarzucić skarżący, a czym innym jest dokonanie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia na dowodach nie ujawnionych w toku rozprawy głównej. W pisemnych motywach wyroku sąd odniósł się do wszystkich istotnych dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej. Wskazał, jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Sąd Okręgowy wskazał dlaczego wyjaśnienia J. O. i P. R. nie zyskały przymiotu wiarygodności. Ta ocena jest prawidłowa. Te wyjaśnienia w konfrontacji z przytoczonymi wyżej dowodami zasługiwały na krytyczną ocenę.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji podał(k. 6486-6487) okoliczności, którymi kierował się przy wymiarze kary oskarżonym. Sąd Apelacyjny podziela te okoliczności. Odnosząc się do kar wymierzonych oskarżonym sąd odwoławczy ocenia, iż orzeczone kary nie noszą cech rażącej niewspółmierności. Za taką oceną przemawia wymiar kar pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem wykonania tych kar. Ustalony okres próby jest niezbędny dla zweryfikowania dokonanej oceny kryminologicznej

Kara z istoty swej ma stanowić dolegliwość, która zgodnie z art. 53§1k.k. nie może przekroczyć stopnia winy. Ciężar dolegliwości wynikający z kary został przesunięty na karę o charakterze ekonomicznym. Kara grzywny jest adekwatna do sytuacji materialnej wszystkich oskarżonych i osiąganych przez nich dochodów, a przede wszystkim odpowiada wysokiej szkodliwości przestępstwa popełnionego wspólnie przez oskarżonych. Także kara łączna grzywny orzeczona wobec A. K. nie nosi cech rażącej niewspółmierności skoro tę karę orzeczono w oparciu o zasadę absorpcji.

Również orzeczony na podstawie art. 45§1k.k. wobec A. K. i P. R. środek kompensacyjny jest prawidłowy. To orzeczenie jest obligatoryjne. Sąd pierwszej instancji ustalił, że obaj oskarżeni z popełnionych przestępstw osiągnęli korzyści majątkowe: A. K. 19 000 zł, a P. R. 15 000 zł.

W odniesieniu do wszystkich apelacji podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1 k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§2k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 3, art. 3 ust.1 i art. 8 oraz art.10 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

SSA Andrzej Krawiec	SSA Stanisław Rączkowski	SSO del do SA Piotr Kaczmarek
---------------------	--------------------------	-------------------------------